

SLOVENEK

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnishtvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1-70

za poštnj. na dom 20 h za mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Inserati:
Enostop. petilvrsta (72 mm) za enkrat . . . . . 13 h
za dvakrat . . . . . 11 h
za trikrat . . . . . 9 h
za več ko trikrat . . . . . 8 h

V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja
vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod

Upravništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upravniškega telefona št. 188.

„Narodove“ laži.

»Slov. Narod« je jezen, ker smo se pričeli mi pečati stvarno z ljubljanskim občinskim gospodarstvom. No, sicer so bili časi, ko je nastopal »Narodov« glavni urednik dr. Tavčar sam proti gospodarstvu Hribarjeve večine v ljubljanskem občinskem svetu v javni seji in klical: »Gospodje šparajte, tako ne bo šlo naprej! Na koncu smo!« To je bilo pred leti. Če se nam bo zdelo vredno, vzbudimo že še spomin na takratne dr. Tavčarjeve nastope proti Hribarju in njegovi takratni večini v ljubljanskem občinskem svetu. Naših stvarnih opazk glede na gospodarstvo v ljubljanski občini pod Hribarjevim županstvom nam »Narod« ovreči ne more, ker so resnične. Pomaga si marveč tako, da zabavlja in meče tako svojim zvestim liberalnim prikaznim, ki jih je vedno manj, pesek v oči.

Zgodilo se je, da smo tu in tam stavili naši ljubljanski občini za zgled dunajsko. To seveda »Slov. Narod« ni bilo všeč. In začel je prinašati napade na gospodarstvo dunajske občine. A s svojimi napadi na dunajsko krščansko socialce se je pošteno vrezal.

»Slov. Narod« piše, da so narasli dunajski občinski dolgov pod gospodarstvom dunajskih krščanskih socialcev za 375 milijonov. Obresti od dolgov, ki so jih najeli krščanski socialci, pa da znašajo že danes 20 milijonov. Strupeno pristavlja »Narod«: In vendar je dr. Lueger našim klerikalcem vzor gospodarja.

Res je, da so najeli dunajski krščanski socialci 375 milijonov kron. A ne za to, da bi našli luknje v blagajni, ampak zato, da so zgradili elektrarno, plinarno, novi vodovod in da so prevzeli dunajsko cestno železnico. Najeta glavnic je naložena obrestonosno v navedena podjetja. Obrestuje se tako sama in pokriva posojilo. Le še nekaj let in dunajska občina bo imela svojo plinarno, elektrarno in cestno železnico popolnoma brez dolga, ne da bi prispevali davkoplačevalci kak vinar!

»Narod« trdi nadalje: Mestna občina dunajska je preplačala plinarne za 40 milijonov, stari tramvaj za 16 milijonov, novega pa za 100 odstotkov njegove vrednosti. Lažnjivci! Vse izlagano! Plinarne dunajski krščanski socialci niti prevzeli niso. Zgradili so namreč sami velikansko dunajsko mestno plinarno, ki je po svoji izborni ureditvi ena prvih na svetu.

Nadalje očita »Narod«, da razsipajo dunajski krščanski socialci lahkomišlino denar, češ, da se je izdalo na Dunaju za sprejeme in

pogostitve v petih letih 234.488 K, za slavnosti pa 398.688 K. Samo leta 1905 je šlo za slavnosti in bankete 192.601 K, a to se je zgodilo ob velikih prireditvah, ki so privabile na Dunaj zborovavce iz raznih dežel, tako da je mesto imelo velik dobiček. Sicer je za slavnostne namene ljubljanska občina pod Hribarjevim gospodarstvom že tudi marsikatero vsoto izdala, ki je pa bila slabše investirana. Seve pri nas se Hribar dela tako, kakor bi vse šlo od Njega; Lueger pa ni tako cekinast in pove, da je mestno, kar daje. Gre se za to, da dobe tuici ob raznih shodih od Dunaja, svetovnega, mednarodnega mesta, ugodno in pravo sliko. Tuji se ob takih prilikah tudi prepričajo, koliko da je verjeti lažem, ki jih širijo o dunajski občini judovski časopisi. Sicer pa prireja n. pr. pariški občinski svet tudi take slavnostne sprejeme, a tudi drugje delajo tako, kar je začel Hribar po svoje posnemati. Po »Narodu« naj bi ne smel dr. Lueger to, kar sme ljubljanski župan Ivan Hribar, dasi Dunaj to stori lahko, ljubljana pa težko.

»Narod« laže: Ko je leta 1906 par knezov in grofov priredilo na Dunaju pasjo razstavo, dal jim je dunajski občinski svet 300.000 K. Pasje razstave leta 1906 ni bilo na Dunaju nobene in tudi prej se ni nikdar dovolila kakšna taka svota za pasjo razstavo.

In zopet laže »Narod«: Dunajski občinski svet je leta 1904 dobil izplačanega za dijete, komisijske pristojbine, vozove, oziroma potne stroške 1.098.033 kron. Res je namreč, da so dobili izplačane dijete, komisijske pristojbine itd. dunajski občinski uradniki in slugi za posebna dela in pa za službo izven občine. Dunajski občinski svetniki so dobili leta 1904 le 5.000 kron dijet celo leto. Sicer se pa za take stvari izdaja tudi v Ljubljani. Ljubljanska korita ostanejo vedno na prvem mestu. Kajnega imamo prav, gospod župan Ivan Hribar?

»Narod« piše nadalje: Ko je bil na Nižje Avstrijskem še liberalni deželni zbor, dajal je vsako leto več tisoč za pohablence. Komaj so krščanski socialci prišli na krmilo, črtali so takoj tako podporo, da so imeli več za napolnitev svojih lastnih žepov.

»Narod« tu ni bil točen: Res je, da je nižjeavstrijski deželni zbor črtal 24.000 kronsko podporo socialno-demokratski splošni bolniški blagajni. Vzrok je bil, ker je plačala ta blagajna veliko svoto vsako leto za neki inserat socialno-demokratski »Arbeiterzeitung«.

Da bo pa »Narod« še bolj osramočen, povejmo še, da porazdeli tistih 24.000 kron nižjeavstrijski deželni odbor sam vsako leto po-

habljenim delavcem in je dovolil še nadaljnih 24.000 kron pohabljenim obrtnikom.

Hribarju s takimi lažmi o dunajskih krščanskih socialcih ne bo mnogo pomagano. Hribar se baha, da »kolegijalno občuje z dr. Luegerjem« ter proslavlja njegovo izborno delavnost; zato pa ni lepo, če Hribarjevo glasilo o istem možu tako laže. Sicer ima pa Hribarjeva mavrica itak vse barve . . .

Volilni boj.

Kranjska.

(**Proti Šukljeju!**) Novomeški liberalci pripravljajo ta-le maneuver: Nastaviti hočejo malo pred volitvijo proti Šukljeju kandidata prošta dr. Elberta. Dozdaj imajo še taina posvetovanja; nam se zdi, da bo pri njih ostalo. Prošta kandidirati proti kandidatu S. L. S. je več nego smešno in uverjeni smo, da bo prošt liberalne muhe, ko bi jele brenčati krogi njega, primerno odgnal.

(**Kako se agitira za Penco.**) Županstvo v Mokronogu poslila sosednim županstvom lepake in letake za kandidata Penca. Kako, to še pojasnimo. Opozariamo samo c. kr. pošto na to. Vsak pameten župan bo skrbel za to, da se ti lepaki in letaki spravijo na za to pripraven kraj, kamor spadajo. Prej se je Penca branil, češ, da bi imel zgubo, da naj pa kandidira g. dr. Hočevar. To se je povdarjalo povsod in od takih oseb, ki so imeli nekaj ugleda. Sedaj pa, ko kandidira dr. Hočevar v resnici in na program S. L. S., po so isti ljudje obrnili plašč in hajd za g. Penca v boj! Koliko se pa dobi za tak značaj? Menda bo g. Penca dal vsakemu en par podplavov? Nam je sicer žal, da se da gosp. Penca od liberalcev tako za nos voditi, še bolj, kot se je dal pred leti od Tavčarja nekdo drugi, ki mu je še danes žal za ta korak. Pencatu bo tudi. Veste, razžaljen poros ne prinese lavorik. Odkrito rečeno: Ako bi bil g. Penca kandidat S. L. S., bi šli z veseljem zanj v boj, a tako bomo šli pa z večjim veseljem zoper njega, tembolj, ker vemo, kako je nastopil brezstransko proti dr. Šusteršiču in tovarišu v št. Rupertu. Sporočilo se nam je, da bo ravno št. Rupert od malih izjem brenčil Pencata, ker se da voditi od takih škricov, kakor je Vencalž itd. Ako seže Penca v roko propadlemu Globočniku, je dosti rečeno.

(**Kdo dela za Penco?**) Penca je žrtev liberalcev. Zanj delajo zdaj najbolj taki, ki so mu bili še pred nekaj časom najbolj nasprotni, med njimi znani junak, ki je staro Hočevarjevo gospo napumpal za nekaj tisočakov, ki jih seveda nikoli ne bo dobila. Zlobnost liberalcev je tem grša, ker nimajo samo politično

strankarskih namenov, marveč hočejo s tem Penci škodovati pri njegovem obrtu in na njegovem ugledu. G. Penca naj si ogleda družbo, ki je zašel v njo. Dostavljamo tudi, da je podpis trebelskega župana g. Fran Žagarja pod oklicem za Penco falzificiran. On ga ni nikoli podpisal in tudi zato ni dal pooblastila. Sleparji!

(**Državnozbornski kandidat Janez Stare**) menda res misli na izvolitev. Za trebelsko občino je imenoval dva zaupnika, ki naj bi zastopala njegovo korist pri komisiji. Oba sta seveda to čast odklonila.

(**Ogorelčev ata na delu.**) Iz Šmarja pod Ljubljano. Občudovanja vreden mož! On je mogočen stebel liberalcev, pa ima to malo napako, da je postavljen na morost, v kate-rega se je začel naglama udirati. V Šmarju in na Škofelji je pri občinskih volitvah srečno pokopal sebe in zlahto, obnorel šmarskega Babška, razdražil grosupeljskega Rusa, razburil Ižance, ker je vtaknil svoj krivi nos v njihovo občinsko sejo — pa vendar nima blamaž še zadosti! Vsaka druga pot, posebno ob nedeljah in praznikih, mu je predolga, sedaj pa merj kilometre zdrav in mlad, ponižen in sladak, da bi vsaj nekaj drobtin vjel za liberalnega kandidata Žirovnika. — Dobili pa smo od Ogorelčevega zvestega zaveznika pameten nasvet, ki se glasi:

Cuj torej Ogorelčev oča,
Prijetelj dober ti sporoča:
»Slep je, kdor se z liberalci vkvarja
Šmarc z Ižancem njemu osle kaže;
Liberalci, kadar zine, laže,
Kadar zine, nikdar ni brez »farja«.
Slep si torej, Ogorelčev ata,
Ker nam siliš liberalcev kandidata!
Škoda za-te bo velika:
V znoju si ogorel liberalnem,
V boju boš pogorel klerikalnem!
Nos tvoj krivi nič ne bo se skrajšal
Majnik štirinajsti le še bolj ga bo podaljšal.
Ostarija tvoja bo brez penka —
Šmarc, Ižanc ne bo ti nosil cvenka!«

(**Iz Šmarjete**) se poroča: Shoda, katerega je bil priredil kandidat S. L. S. g. dr. Janko Hočevar dne 11. aprila v Škocjanu in o katerem je »Slovenec« poročal že v št. 95 t. l., se je tudi naša fara udeležila v obilnem številu. Na lastne oči smo imeli priliko opazovati nadutost in surovost nasprotno »nenapredne« stranke. Prepričali smo se, da so drugje le še za nami. Četudi se bere v shodnem poročilu, kakor da bi bili domačini nedolžni kot ovce, češ, da dotični razgrajči ne spadajo v poročevalčevo faro, mi s polno zavestjo rečemo, da je bila še veliko manj kriva divjega obnašanja naša fara. Uprav naša zasluga je, da se »namera dotičnih nahujskanih mož« — pa mo-

LIŠTEK.

Nožnica louskega noža.

Iz zapiskov newyorškega detektiva.
(Konec.)

Celo hudsonsko mesto je bilo razburjeno: imela se je vršiti sodnijska obravnava proti Bartlettu. Nikdo ni dvomil, da bi ne bil on pravi krivec. Vse je govorilo o bogastvu umorjenega in o mladosti morilca in celo mesto si je ubijalo glave, kaj ga je pač moglo privedi do tega koraka.

V jutro obravnave je bila sodnijska dvorana natlačeno polna.

Obtoženec je pričakoval razsodbe z apatičnim mirom. Zaupal je čutu svoje nedolžnosti in upal je, da bo že prišla na kak način na dan. Za javno mnenje se ni menil; dovolj mu je bilo, da ga je imela Ellen za nedolžnega.

Gospodična Braddock je bila zelo razburjena. O svojih odkritjih ji nisem ničesar sporočil, le zagotovil sem ji, da bo Leonard oproščen.

Konečno se je pričela obravnava. Dva slovita odvetnika sta si stala nasproti.

Odvetnik tožitelj se je takoj dvignil in otvoril preiskavo. Govoril je mirno in brez vsake strasti razvijal svoje dokaze. Zasedoval je obtoženca od njegovega vstopa v hišo, pomudil se je s poudarkom pri njegovem razpору z gospodom Braddockom in pri pretečitih besedah, ki jih je izgovoril, prešel je k bližnjim okolnostim odkritja dejanja in k ogledu mrtveca in je sklenil z natančnim opisom kraja, kjer so našli jutraj obtoženca.

Po dvorani je zašumelo, ko je govornik končal. Zdelo se je, da je bilo sodišče že prepričano o krivdi Leonardovi in poslušalci so se čudili, kako je še mogoče tako jasno krivdo zagovarjati. Bartlett je bil vsled stranske verjetnosti obdolžitve kakor uničen; ozrl se je na svojega zagovornika, ali ta je ostal resen in ni niti trenil z očmi.

Prva priča se je zvala Bridget Murphy. Priporočevala je, da je bila v službi rajnega gospoda Braddocka in da je prinesla na predvečer usodepolne noči v gospodovo sobo luč. Ko je odprla vrata je ravno zaklical obtoženec: »Kakor gotovo živite, gospod, svoje vedenje bote še obžalovali; pomnite te besede!« Kmalu nato je šel iz sobe in ponovil: »Svoje žalilno vedenje boste še bridko obžalovali!«

Ko je pričla izgovorila, se je odvetnik tožitelj vsedel, ker je pričakoval, da bode morala odgovoriti na množico vprašanj. Kako se je začudil, ko se nasprotnik ni poslužil križnega zasliševanja.

Nato je sledilo več prič, ki so pripovedovale, kako so dejanje odkrili, kako so peljali krvavi sledovi na skedenj, kako so našli v senu krvav nož in o drugih podrobnostih.

Zagovornik obtoženca ni stavil niti enega vprašanja.

Radovednost, kakšen načrt bo pri svojem zagovoru razvil, je rastla vedno bolj. Nazadnje se je že splošno mislilo, da bo pustil obrambo in se ne bo mučil za tako ali tako izgubljeno stvar.

Ko je konečno nastopil policijski uslužbenec, ki je zatoženca prijel, in je izjavil, da ga je Bartlett vprašal, še predno je mogel kaj slišati o zločinu, ali ga aretirati radi umora, tedaj je vrgel sodnik pero iz roke, kot bi bila vsaka nadaljna beseda odveč.

»Ali je še več prič?« je vprašal odvetnika-tožitelja?«

»Še eden, gospod sodnik.«
»Njega zaslišati bo pač odveč. Ne vem, kako bi se mogla krivda jasneje dokazati.«
»Z njegovim pričevanjem hočemo nekoliko osvetliti morilčeve motive.«
»Kakor se vam prav zdi.«
»Pokličite kapitana Larkina,« je rekel odvetnik sodniškemu slugi.

Poklicali so ga in globoka tišina je vladala v dvorani. Stališče in bogastvo zadnjega pričevalca je vzbujalo pozornost. Kapitan Larkin je bil nekoliko blede, pa vendar miren.

»Vaše ime je Robert Larkin?« je vprašal odvetnik-tožitelj.

»Na službo.«
»Kje stanujete?«
»V Athensu, kaki dve milj od posestva umorjenega.«

»Niste-li obiskali rajnega na predvečer smrti?«

»Da.«
»Povejte, kaj se je zgodilo pri obisku!«
»Stari gospod mi je pripovedoval, da se ga je predznil ujetnik prositi za roko njegove hčere; nastal je hud prepir in konečno ga je spodil iz hiše.«

»To zadostuje, gospod, lahko se odstranite.«

»Počakaite še,« je zaklical sedaj zagovornik in je prvič vstal. »Imam prič postaviti par vprašanj.«

Začudenje je završalo po dvorani. Vsakoga je presenetilo, da hoče naenkrat zaslišati zagovornik tako neznanjo pričo, dočim ni do slej nikomur stavil vprašanja.

»Kapitan Larkin,« je začel Leonardov zagovornik, »izvolite povedati visokemu sodnemu dvoru vzrok vašega obiska pri gospodu Braddocku.«

»Hotel sem govoriti z njim o neki pravdi.«

»V tej pravdi ste bili vi njegov nasprotnik?«

»Da.«
»Stvar se je bližala razsodbi?«
»Da.«

»Smrt gospoda Braddocka je pravdo seveda ustavila?«

»Na tako nesramna vprašanja ne bom odgovarjal. Prosim varstva visokega sodnega dvora.«

»Zdi se mi, da to vprašanje ne spada k preiskavi,« je pripomnil sodnik. »Priča lahko odgovori, ali pa tudi ne, kakor je volja gospoda kapitana.«

»Dobro; saj ni mnogo na tem odgovoru. Imam pa staviti drugo vprašanje, na katero moram zahtevati odgovora. Ali pozna priča nekega moža z imenom Martin?«

Kapitan Larkin je prebledel.

»Na to vprašanje mi ni treba odgovoriti,« je jecljal konečno.

»Ali jaz to zahtevam, Spada k zagovoru.«

»Kaj hočete s tem dokazati?« je vprašal sodnik.

»S tem hočem dokazati, da je ujetnik žrtev grdega komplota, in upam razkrinkati prave krivce.«

V dvorani je razburjenje naraščalo. Nikdo ni slutil, kaj bo prišlo.

»Priča mora na vprašanje odgovoriti,« je zapovedal sodnik.

»Da, poznam nekega moža, ki se imenuje Martin.«

»Ali vas ni ta mož dan pred umorom obiskal v vaši hiši in mu li niste ponudili denarja, če opravi neko gotovo stvar?«

»Na to vprašanje ne bom odgovoril,« je zaklical Larkin in blede obličje se mu je strašno spačilo.

»Sodišče mora tu podpirati pričo,« je pri-

že to niso — ni posrečila. To so uvideli tudi nasprotniki sami; saj le iz tega vzroka se je neko človeče drlo nad našim g. kaplanom, da naj bi doma ostal itd. — prav, da ni na pravega naletel; četudi je neki Vrtin menda, pa se le ni po njegovem vrtilo. Mi smo se držali; sploh mi ne znamo tako, kot so oni delali na shodu. Le oče »Ars« iz Vinice in njega dični sin, dalje tisti iz Klevevca, katerega je neki vrli naš fant po pravici imenoval hlapec, ki je pa sicer »vavp« graščinski in sliši na ime Vržan; potem Klemenčkov fant iz Orešja in menda še dva druga od nas, so pokazali, da se na neumnosti dobro razumejo. Pa še ti so komaj držali »šteh« s tistim Fakinom, ki se je nekam najbolj odlikoval. Tudi bučevski Skut je tako delal, da mu v surovosti kmalu ni para. Pri Rugarju smo opazili, da ni le velik po postavi, ampak še skoro večji v kričanju. In v tej čedni družini nikakor ni zastajal učitelj Blagajne. Izkazal se je dobrega učenca »Slovenskega Naroda«. Če še v šoli tako ravna po naukih iz pripravnice, kot se je tu po liberalnem receptu, potem častitamo »Dolenjemu koncu«, da ima tako dobrega odgojitelja otrok. O pa saj mora res biti fejsd, da ga kar, proč ne puste. No, tako precej dobro so naredili — pa ne za-se, ampak za našo pravo stvar. Kajti ne le pristaši naši, ampak celo nasprotnikov prijatelji se zgražajo, obsojajo jih; domačini poštenjaki so jezni, da so jim naredili to sramoto. — Četudi so bili ti neotesanci veseli svojega čina, naš oče »Ars« celo tako, kot menda še nikoli, si s tem vendar niso nič pomagali. Škodovali so si, madež so si nadeli, da si ga ne zbrisejo, naj še tako hodijo k strojarju v stroj — nobeno čreslo nima take moči. Mi smo zdaj do dobra spoznali, kakšni so liberalci. Videli smo, da si hočejo v zadnjih zdihljeh kar z grda ohraniti življenje in vplivati na ljudi. Pa le naj nikar ne mislijo, da nas bodo s tako govoricco omajali, kakoršna jim je šla iz ust pri shodu, po krčmah! Le utrdili so nas, pa toliko so naredili, da mi med take na shode ne bomo več hodili, najmanj pa na take, ki jih bodo liberalni pristaši prirejali. Le brez skrbi naj zato v nedeljo Mokronožani pripeljejo svojega liberalnega kandidata Penco na ogled. Mi ne potrebujemo, da bi nas S. L. S. nasprotni ljudje strojili. Mj vemo, zakaj se gre in se ne damo slepiti. Naj bo Penco ali kdor hoče — kdor je kandidat zoper S. L. S., ali dela zoper S. L. S., ki je čisto krščanska, ta spada — pa naj se izgovarja kakor hoče — med liberalce ali demokrate, spada med tiste, ki hočejo krščanski zakon zavreči in vero iz šol odpraviti. Saj se poznamo! Takega pa mi še pogledamo ne, kaj da bi ga še gledat šli! Da bi ga volili, nam še na misel ne pride. Mi smo splošno pristaši S. L. S., smo v Škocijanu enoglasno dali besedo, da bomo volili dr. Janko Hočevarja, kandidata S. L. S. in bomo tudi ostali mož-beseda. Nekaj bo seveda pri nas tudi nasprotnikov, ker vemo, da bodo tisti, ki so sedaj tako potuleni, dali glas Penci. Pa vse tiste zagriženke iz srca privoščimo temu možu, o katerem ni nihče mislil, da se more tako nizko spustiti. To so mu častni privrženci kot n. pr. Vavp Kržan, Zalokar-Ars, Skut, Fakin, Granda, Blagajne, Rugar, Vrtin. Naj jih ima; naj ga le volijo, naj imajo v tem svoje veselje, da nasprotujejo krščanskim načelom! Jih bo menda pa že minulo, kot je že marsikoga pri nas. Posebno pa naš očka »Ars« ne bodo več dolgo mogli uživati tega veselja med liberalnimi bratci tam po Škocijanu; stari so že okoli 80 let. Naj se torej do sitega nasrjaka liberalnih slaščic dokler morejo! Pustimo jih, naj jim v nedeljo zopet srce poskakuje; naj se hranijo s svojo vsakdanjo jedjo iz »Slovenskega Naroda« in »Štajerca«. Naj imajo svoje veselje! Samo to naj se oče Ars včasih vpraša, če bodo tudi ob smrtni uri in na onem svetu tako veselili? — Najbrže se bo pa Zalokarju in njegovim sovrstnikom veselje teh dni pri nas skajalo že 14. maja. Kajti, kar nas je mož —

pomnil sodnik. »Sodni dvor ne more uvideti, kaj ima vse to opraviti z umorom. Tudi če je bilo vse tako, kakor navaja gospod zagovornik, ne opere to obtožena sumnje umora.«

»Seveda podredim svoj nazor nazoru sodnega dvora. Dovolite mi le še nekaj vprašani, potem sem storil svojo dolžnost.«

»Ali je ta nožnica vaša?« je vprašal sedaj naenkrat advokat pričo in mu pokazal nožnico, ki sem jo jaz prinesel.

Kakor od strele zadet je gledal kapitan dokaz svoje krivde. Obraz mu je postal siv, kakor pepel, poskušal je izpregovoriti, ali ni bilo glasu čez blede ustnice.

»Sedaj ne bom več mudil sodnega dvora z zashčevanjem te priče,« je končal zagovornik, »ampak si dovoljujem, tukaj vam oddati sodnijsko potrjeno izjavo omenjenega John Martina, kjer prizna, da je na prigovarjanje in s pomočjo kapitana Larkina umoril gospoda Braddocka.«

Ko je Larkin to slišal, je glasno-bolestno vzdihnil in se zgrudil nezavesten. V dvoranji je vladalo nepopisno razburjenje. Med tem je sodni dvor spoznal Leonarda Bartletta za nekrivega.

Mladi mož je zapustil zatožno klop, Larkina so pa takoj prijeli in zaprli.

Eilen se je veselila brezmejno, ker je bil Leonard oproščen, Leonard se je pa imel za najsrečnejšega človeka pod solncem. Bil je prost in je smel prositi za roko najboljši in najplemenitejši deklice v Ameriki — tako je mislil.

Proti kapitanu Larkinu se je kmalu vršila sodna obravnava in bil je obsojen na smrt. Martin je pa odnesel pete z dosmrtno kaznilnico.

Leto pozneje sva dobila z ženo povabilo k poroki gospoda Leonarda Bartletta z gospodično Ellen Braddock.

pametnih mož in fantov v fari, — bomo vsi volili dr. Janko Hočevarja, posestnika v Krškem. Penco bomo pa pihlni, kot otroci pihajo peno ali peno, da jo odnese voda — — — (Shod v Spodnji Idriji.) V nedeljo, dne 28. aprila, dopoldne ob 11. uri, se je vršil volilni shod v Spodnji Idriji. Zborovalcev je bilo navzočih blizo 400, govoril je Gostinčar in razvil program S. L. S., osobito je govoril o delavskem varstvu. Ugovarjal je socialni demokrat Kristan, češ, da je Gostinčar razvil socialnodemokratski program. Shod je zaključil predsednik Kavčič, zborovalci so se mirno razšli, le Kristan je obdržal nekaj svojih pristašev in jim še nekaj pridikal. Shod bode imel gotovo lepe uspehe.

Štajerska.

(Volilna shoda) priredi kandidat »Kmečke zveze« g. Ivan Roškar dne 5. maja v Negovi po rani službi božji; pri Sv. Trojici v Sl. Goricih popoldne po večernicah v gostilniških prostorih gospe Mulec, nadalje dne 9. maja na Križevcih pri Mali nedelji po rani službi božji, pri Sv. Križu pri Ljutomeru popoldne po večernicah pri g. Ign. Hauptmannu. Kmetje, na shode, da slišite kandidata svoje »Kmečke zveze«!

(Rošev shod v Jurklostru) dne 28. aprila, se je za njega silno klavrno obnesel. Potem ko sta govorila Roš in njegov sinko, reče oče Roš: »Zdaj pa vzdignite roke, kateri ste proti moji kandidaturi«, in takoj so, razun par, vsi navzoči vzdignili roke, bilo jih je kakih 50. Roš je odšel poparien.

(V Dobje) je poklical liberalni učitelj Pulko dne 28. aprila kandidata Žurmana. Na shodu je bilo navzočih kakih 100 volivcev. Žurmana je spremljal adjutant Kušec. Nadučitelj Pulko je hvalil srečno Francosko, govoril o zvišanju duhovniških plač, o pozlačeni križih in šolah in je dolžil, da so bili sami »farški poslanci« proti dveletni vojaški službi. S tem nastopom je pripravil Pulko sebi in Žurmanu zasluženo blamažo. Nastal je nepopisen krik proti temu učitelju. Med govori so poslušalci neprenehoma klicali: Živio dr. Korošec! Ta je naš kandidat! Za Žurmana jih je bilo kakih 10. Le tako naprej in ljudstvo bo spoznalo svoje prijatelje.

(Zreče.) Vsako dobro stvar razdirajoči »liberalci« so za minolo nedeljo vabili »neodvisne« volivce na shod v neko gostilno, o kateri se človeku mora zdeti čudno, da je zavozila v lažilberalni tir. Prijatelji jo znajo zagovarjati z izgovorom, da je lastnik iste baje v sorodstvu z »neodvisnim« kandidatom. Vabila so »odvisni« strežniki znanih celjskih gospodov ponasmetili po krajih, koder so se najnovejši grobokopi slovenskega ljudstva tolažili z upanjem na pomoč od »neke strani, o katere pravijo, da nimajo nobene zveze. Po središču občine ni bilo opaziti nobenega plakata; po drugod pa so jih bralci potrgali, v znamenje, da so naši volivci res »neodvisni« od komandantov v Celju, ki za kandidata ponujajo od njih »odvisnega« gosp. Glaserja iz Smolnika pri Rušah. Na shod so vabili po župnjah Sv. Kunigunda, Skomer in Zreče. Od naše strani se udeležba za shod ni priporočala, in tudi odsvetovalo se ni. Pa radovednost je na zborovališče priklicala 56 volivcev in 12 žensk. Glede zadnjih veljaj sledeča opomba. Liberalni časniki z neko zaničljivo poročajo o ženskah, ki so bile na kakšnem shodu. Zakaj neki bi se ženski spol ne smel udeleževati javnega življenja? V politiki izurjena žena lahko moža in sina pošlje na volišče, češ, ondi si danes potreben bolj kakor doma. V Zrečah ženske vabimo vsakokrat na vsak shod, tudi k javnim shodom političnega društva. Naj se pač tudi ženska vadi v politiki. In v tem oziru je hvalevredno omeniti dve vdovi-posestnici. Ob času občinskih volitev sta namreč na dan volitve zvedeli, da so nasprotniki naskočili tretji volilni razred. Pridni sosedi sta takoj prihiteli na volišče, da bi glasovali za naše kandidate. Svoji namen sta dosegli s podpisom na pooblastilo. Tu so torej ženske te vajene prihajati k zborovanju. In če so sedaj prišle poslušat liberalnega kandidata, to ni še le nova prikazen. Storie so prav. Gostinčar, katerega ime zamolčimo, iz ozirno na sicer dober glas njegove hiše, je potrpežljiva oseba, in v svoji dobrodušnosti je prepustil prostor, kjer bi gospod Viktor Glaser smel razvijati svoj »program« kot kandidat celjske podružnice ljubljanskih liberalcev, kakoršne je skoro povsod po državi ljudstvo že vrglo med staro šaro. Hišni gospodar je začel volivcem predstavljati kandidata. Pa v besedo mu seže vrli Janez Potnik od Sv. Kunigunde s primernim poukom, da se mora izbrati predsedstvo. Isto se je potem izvršilo tako-le: Mernik-Mah s Padeškega vrha, predsed., Lamut iz Gradčiča, namest., Potnik, zapisnikar, Kotnik, reditelj. Predsednik je na to povedal, da ima besedo gospod Viktor Glaser. Ta je govoril govor, ki so mu ga navdihnili »liberalni« generali v Celju. Za njim se je oglašil k besedi zapisnikar. On je začetkom svojega govora zagotovil, da spoštuje osebo gospoda predgovornika, obžaluje pa, da se mu mora vstavljanje in kandidature izpodbijati iz razloga, ker se je dal vdinjati v službo pogubonosnega liberalizma. Besede so v dno »napredne« duše zadele nekoga Konjičana iz trga, torej ne volivca kmetskega. Ta si je pa privoščil duhovnike, ki mu kakor težek kamen težijo njegovo »liberalno« srce. Škoda, da na shodu ni bilo nobenega duhovnika. Morda bi »apetit« še zrastle. Da »neodvisni« kandidat ne bo tistih volivcev, ki so »odvisni« od lastne razsodnosti, zvalil na »liberalni« lim, to smo pričakovali. Lepaki so vabili na shod v Konjicah za ob polu 10. uri, v Zrečah pa ob 3. uri. Tam zbrani ljudje so morali na začetek zborovanja čakati do desetih. In vsled tega se je nekdo pošalil: »Če je kandidat že zdaj tako počasen, kako poča-

sen bi za naše potrebe bil šele, če bi postal naš zastopnik, poslanec.« V Konjicah so istočasno imeli dve pridigi, t. j. eno v cerkvi, eno pa v gostilni. No, o shodu konjiškem krožijo zanimive črtice. Tam je gospod Glaser imel »smolo« predpoldne, a pri nas popoldne. Oba shoda pa sta nam zapustila dober nauk, ki nam ga je krščanski kandidat, gospod Pišek, v dolgi vrsti člankov opisal v časniku »Slovenski Gospodar« z naslovom: »Le vkup, kmetje, le vkup.« In dne 14. maja bomo na volilni listek napisali: »Franc Pišek, župan v Hotinji vasi. Samo on namreč je naš, za zdaj nobeden drugi ne.«

Primorska.

(Trije kandidati na Krasu.) Današnja »Edinost« poroča, da Strekelj ni odstopil in da se je zljubilo dr. Gregorinu kandidirati proti Streklju in Laharnarju. Zavedni Kraševci bodo oddali svoje glasove dr. Laharnarju.

(Zilotti iz Zadra v Trstu.) Zadrski župan dr. Zilotti, ki kandidira v Trstu, je prišel 1. majnika v Trst. Na kolodvoru so mu žvižgali socialni demokrati. Zvečer je govoril Zilotti v Politeama Rossetti, kamor je dr. Venezian nagnal vso svojo čredo.

Druge dežele.

(Jako lične glasovnice in legitimacije) z podtiskom, da so zavarovane proti vsakemu ponarejanju, je izdal dunajski magistrat. Radovedni smo, kake bodo Hribarjeve?

Volivne.

Gorje ti, ubogi kmet, gorje, če liberalcem po nesreči prišel bi res kedaj v roke, bil pač bi siromak še večji, kot si sedaj!

Pa ne le kmet, glej, siromak bil delavec bi, skratka: vsak, kdor slepo bi se ne pokoril, kdor bi kedaj drugače storil, kot bi ukazal mu prvak ošabne liberalne klike, v narodu našem gnjusne flike. — Glej, tak prvak je le sladak, ko voda grlo mu zaliva; sicer pri njem je vsak bedak, kjer more, ga povsod odriava; privoščil komaj mu kosti — sam take hrane vajen ni! — Zato po vladi hrepeni.

zato sladko vam govori, da bi dospel do polnih jasli — vi lahko tam bi »z'jala pasli« — ko on bi dobro se mastil! Tedaj bi on vam osle kazal; iz vas bi mož še norce bril, ker vas je res tako namazal. — Zato, možje, le pamet v roke, da ne bo kruha iz te moke! Ko pride štirinajsti maj, vsak kandidatom naše stranke svoj glas oddaj, zrušite liberalcem planke!

x.

NAGODBENA POGAJANJA.

Dunajska nagodbena komisija, ki je imela nalogo, da sestavi glede na dosežane uspehe pogajani postavno besedilo, je dokončala svoje delo. Z načrtom se bo pečal prihodnji avstrijski ministrski svet. Čuje se, da bo najtežje rešiti vprašanje o železniških tarifih in pa o prometu z živino.

OGRSKE ZADEVE.

V pravnem odseku ogrskega državnega zbora so 1. t. m. razpravljali o ureditvi ogrske zahodne meje. Poročevalec Csizmadia je izjavil, da si je Avstrija prilastila nekaj krajev tekom časa. Zadeva se izroči ministru za notranje zadeve.

V Szavaru so pa odkrili panslavistično pošast. V dveh srednjih šolah so namreč zasledili tajni panslavistični klub. Izključili so več dijakov. Zdaj je pa rešena Ogrska!

CESAR V BUDIMPEŠTI.

Cesar je opustil svoj načrt, da se pelje meseca mainika v Budimpešto. Pridel najbrže šele 2. septembra. Takrat se vrše velike slavnosti glede na 40-letnico, ko je bil kronan za ogrskega kralja. Da cesar ne obišče Budimpešte, je želja zdravnikov, ki žele, da se cesar odpočije.

SODNIJSKA IMENOVANJA NA ČEŠKEM.

Nemški listi so zadovoljni z zadnjimi sodnijskimi imenovanji. Nemci so dosegli, da bodo po nemških krajih na Češkem imenovani zgolj nemški sodniki. Ustanove 50 novih mest VIII. čin, razreda za češke sodnike.

HRVAŠKE ZAHTEVE V OGRSKEM DRŽ. ZBORU.

Hrvaški poslanci so imeli 1. t. m. v Budimpešti konferenco. Predsednik Medaković je poročal o uspehu pogajanj z ogrsko vlado in o hrvaških željah. V temeljiti razpravi je nastopil tudi minister za Hrvaško Josipović. Obrazložil je svoje stališče nasproti hrvaški koaliciji. Izjavil je, da ni nastopal proti hrvaški koaliciji. Josipovičev poročilo so vzeli na znanje.

SLOVAŠKI POSLANEC V JEČI.

Poslanec Juriga, ki je bil, kot smo takoj poročali, obsojen v ječo, je pretekli terek nastopil svojo kazen. V ječi bode moral prestati dve leti. Ganljivo se je poslovil od svojih volivcev, proseč jih, naj ga ne pozabijo. Ako bi morebiti umrl v ječi, naj ga njegovi rojaki prepeljejo od ondot in pokopljejo v svojej sredi.

DR. FORT V SARAJEVU.

Iz Dubrovnika se je pripeljal 1. t. m. avstrijski trgovinski minister dr. Foht v Sarajevo. Ogledal si je mesto in pohvalil bosanske

javne naprave. Zvečer se je odpeljal dr. Foht nazaj v Dubrovnik.

PROPORČNE VOLITVE NA ŠVEDSKEM.

Volilni odsek švedskega državnega zbora je sklenil, da predloži vladni načrt glede na občinske volitve zbornici. Po novem načrtu bodo imele pravico, da smejo biti izvoljene ženske v občinske zastope.

STRANKARSKI SHOD ZGORNJEAVSTRIJSKEGA CENTRA.

V Lincu se je vršil 1. t. m. strankarski shod zgornjeavstrijskega centra. Na njem je govoril dr. Ebenhoch. Izvajal je sledeče misli: Stojimo na stališču pozitivnega krščanstva, Črno-rumeni Avstrijci smo, zvesto udani cesarski hiši. Zvesti sinovi nemškega naroda smo in braniti hočemo narodne pravice, če bodo v nevarnosti. A pravični hočemo biti tudi drugim narodom naše domovine, kakor to jamči naša ustava. Stranka zahteva pravično nagodbo z Ogrsko in skupno armado. Če se to ne doseže, dovolimo le sredstva za avstrijsko armado. Pozdravili bi narodni blok vseh nemških strank. A če se ta ne doseže, hočemo stati tesno ob strani krščansko-socialne stranke.

RUSIJA.

Stolypin je naznanil Golovinu, da sta on in vojni minister zadovoljna z izidom v dumi. Zahvalil se je duminemu predsedniku za stališče, ki ga je zavzel in izjavil, da je duma edini činitelj, ki bo dovedel Rusijo na pot mirnega razvoja. Državni svet je odobril soglasno zakonski načrt o vojaških novincih za leto 1907. V vyborskkih zaporih političnih jetnikov so nastali nemiri. Vojaki so bili prisiljeni, da so streljali. Eden jetnik je bil ubit, več ranjenih. — Na progi Zarizyn-Liechaja je bil umorjen železniški blagajnik. Roparji so odnesli 60.000 rubljev.

DANSKA IN NEMČIJA.

Danski ministrski predsednik Christensen objavlja, da ni Danska sklenila z Nemčijo nikake tajne obrambene pogodbe. Vlada zastopa nevtralnno zunanjo politiko in ne politiko zvez.

RUSKA IN JAPONSKA.

Glede na trgovinsko pogodbo med Rusijo in Japonsko se je vršila 2. t. m. konferenca v Peterburgu. Pogodbo podpišejo čez nekaj dni.

NEMŠKI DRŽAVNI ZBOR.

V nemškem državnem zboru je izjavil Bülow, da vlada ne more opustiti boja proti socialni demokraciji, dokler se ne izpametujejo in ne postanejo lojalni. Pozivljaj je meščanske stranke, naj nadaljujejo organizacijo za krepko agitacijo proti socialni demokraciji.

PERZIJSKI DRŽAVNI ZBOR PROTI MINISTRSTVU.

Dne 30. m. m. je zahteval perzijski državni zbor soglasno, da naj se odstavi minister za notranje zadeve. Zunanji minister naj se pa odstavi, ako ne da po zbornici zahtevanih pojasnil.

KRALJ EDVARD V PARIZU.

V Parizu je došel iz Italije dne 1. t. m. ob tričetrt na 5. popoldne angleški kralj.

Dnevne novice.

+ Kaj vse Dragotin vé. V Logatcu je Dragotin Hribar, tiskar bodočega Ivanovega dnevnika, povedal veliko novico, da so šole potrebne. Komaj je naznanil to doslej še neznanu novico, je začel udrihati po »klerikalcah«, češ, da se »klerikalci boje šol, ker ne marajo zavednih ljudi.« Dragotin naj le molči o zavednosti, dokler »klerikalcem« nogovice prodaja in od »klerikalcev« tudi v tiskarni služi. Nihče bolj ne želi delavstva ohraniti nezavednega, nego tovarnar nogavic Dragotin Hribar!

+ Odlikovanje. Cesar je podelil sekcijskemu svetniku v justičnem ministrstvu g. dr. Ivanu Babniku red železne krone III. razreda.

+ Ivan Hribar se je delal v Logatcu prijatelj kmetov in omenil hipotekarne banke. Hipotekarne banke pa liberalci nikoli ne bodo naredili, kajti oni z ragljami in otročjimi bobni obstruirajo proti kmetu. Ivan Hribar naj bi rajši povedal, za koliko milijonov je on oškodovanih kranjskega kmeta, ker je preprečil ustanovitev deželne zavarovalnice! Hribar v službi idrijskega notarja — to je krasna slika kmečkega prijateljevstva.

Za župana v Lvovu je izvoljen obrtnik Stanislav Ciuchcinski, kleparski mojster.

— Dr. Lueger zopet pri delu. Dr. Lueger že zopet dela. Udeležil se je otvoritve električne železnice Dunaj-Baden in imel pri banketu šaljiv govor. Udeležil se je tudi 1. t. m. že seje mestnega sveta, burno pozdravljen. V četrtek je pa podelil več občinskih svetinj in zaprisegel več novih dunajskih meščanov.

— Povožen delavec. Dne 30. aprila t. l. zvečer vračal se je železniški delavec Jožef Metelko s košem na rami iz Zagorja proti Trbovljam. Stanoval je v stražnici št. 578, in da bi si skrajšal pot, krenil jo je po železniški dvotirni progi. Pridrhal mu je nasproti vlak iz nasprotne strani, in da bi se mu ognil, skočil je v stran, ni pa pri tem opazil, da je v istem hipu mu za hrbtom osobni vlak, vozeč v smeri proti Trbovljam. Telega vlaka stroj je Metelkoto zagrabil, ga vlekkel nekaj trenutkov seboj, potem ga pa pahnil čez progin nasip, kjer je takoj mrtev obležal.

— Prvi majnik v Trstu.) Ob 10. uri dopoldne je bil običajni socialistični shod, potem so šli po mestu. Na velikem trgu so upli: Doli

najski cesti ozir. v Cigaletovih ulicah. »Kato-
liskovno društvo« je dobilo stavbno dovo-
ljenje za zgradbo trinadstropnega poslopja za
tiskarsko podjetje, in sicer z eno fronto proti
Poljanskemu nasipu, z drugo v Kopitarjeve
ulice. V to svrhu so pričeli že s podiranjem
hiše št. 6 ob Poljanskem nasipu. Več strank
je dobilo zadnji čas prebitatno dovoljenje.
Ometali so hiše: M. Rothlovo v Kolezijskih
ulicah in Smoletovo ravno tam ter Iv. Kra-
marjevo v Zelarskih ulicah. — Delavcev še
primanjkuje, najbolj so pa zidarska dela za-
stala vsled neugodnega in nestanovitnega
vremena.

Iz izgubljene in najdene reči. Marija Mei-
setzova je izgubila srebrno žensko uro, vred-
no 10 K. — Neka dama je izgubila šop klju-
čev. — Pri pekovskem mojstru g. Petru Pir-
cu na Sv. Petra cesti je bila pozabljena neka
hranilnična knjižica. — Mesarski pomočnik
Mihael Jeršin je izgubil denarico, v kateri je
imel bankovec za 10 K. — Gospa Marija Da-
mischeva je izgubila zlat prstan, na katerem
je na notranji strani napis »Venezia«, vre-
den 30 K.

Štajerske novice.

š Narodni svet za Štajersko. Vsled so-
glasnega sklepa zaupnega shoda v Mariboru
dne 7. svečana 1907 se je ustanovil »Narodni
svet za Štajersko«, gotova najvišja narodna
naprava štajerskih Slovencev, v kateri naj
sodelujejo vse obstoječe politične stranke gle-
de važnih splošnorodnih zadev, katere se
ne tikajo njih političnega delokroga. V prvi
seji dne 20. aprila bili so soglasno izvoljeni:
dr. Juro Hrašovec v Celju kot predsednik,
dr. Anton Korošec v Mariboru kot tajnik in
dr. Vekoslav Kukovec v Celju kot blagajnik.
V isti seji so se storili zelo važni sklepi glede
enotnega postopanja v splošnorodnih zade-
vah, glede dobave denarnih sredstev in kon-
kretnih nalog v bližnji bodočnosti. »Narodni
svet za Štajersko« se obrača na slovensko
javnost z nujno prošnjo za gmotno podporo.
Le takrat zamore zadosti uspešno in živahno
izvrševati svojo ogromno nalogo, ako stoji
na trdni gmotni podlagi. Spominjajte se Slo-
venci svojega »Narodnega sveta«, posebno
slavna vodstva narodnih denarnih zavodov;
ne pozabite nanj pri sklepanju letnih računov,
marveč spomnite se ga z znatnim prispev-
kom. Komur bije srce za narod, naj bode ka-
teregakoli stanu ali mišljenja, naj stopi v naš
krog in pošlje prispevek, majhen ali velik,
kakor mu veleva srce in mu dopuščajo nje-
gove okolnosti. — Z rodoljubnim pozdravom:
Dr. Juro Hrašovec, predsednik. — Dr. Anton
Korošec, tajnik. — Dr. Vekoslav Kukovec,
blagajnik.

š »Proč s Schöffom!« Ta bojni klic je že
dvakrat izšel v »Slov. Narodu«. Naj razjas-
nimo, kaj pomeni. V celjski Zvezni trgovini
imajo kot sodrujnika v službi nekega gospoda
Ludovika Schöffa, ki ima na sebi to napako,
da ni liberalce ne starega ne novega Kukov-
čevega kalibra. Zato hočejo celjski liberalci,
da mora Schöff iz Zvezne trgovine, ker ima
svoje politično prepričanje, češ, to se za
uslužbenca ne spodobi. Vpijejo: V narodni
trgovini ne rabimo klerikalnega agitatorja!
Na vse to repenčenje, ki ima strogo lokalni
pomen, pa se vendar noče objavljati v obeh
domaćih celjskih liberalnih listih »Domovina«
in »Narodni List«, odgovarjamo na kratko:
Vsi uslužbeni Zvezne trgovine in Zvezne
tiskarne razven g. Schöffa in še enega drugega
so liberalci in celo hudi agitatorji liberalni.
Zato kličemo mi: Vsi liberalni agitatorji Zve-
ze morajo proč! Z »Narodom« dostavljamo
še: »Dokler se pa to ne zgodi, pa naročimo
svoje potrebščine drugod!« To je edini pri-
merni odgovor znanim hujskačem zoper go-
spoda Schöffa. Gospodje mislijo, da bodo
Schöffa ob kruh spravili ali ga bodo vsaj iz
Celja izrili s svojim ruvanjem. Pa ne bo šlo!
Proletstvo hočejo nanj klicati s svojim:
»Proč!«, pa spremeniti se da to v Balaamov
blagoslov za preganjanega. Škoda zna pa le
Zveza imeti s svojimi podjetji.

š Nemški narodni svet za Spodnje Šta-
jersko bo zboroval dne 9. t. m. v Mariboru.

š Slovensko gledališče iz Ljubljane bo
gostovalo v Celju od 25. maja do 27. maja,
v Mariboru 29. in 30. maja, v Ptujju od sobote
1. in 2. junija.

š Slovenska zmaga. Dne 29. m. m. bil se
je huda boj v občini Sv. Trojice v Halozah med
domaćimi in ptujskimi mestjani nemčurji.
Zmagali so naši sijajno v tretjem in drugem
razredu, tako da bodo od zdaj zanaprej svo-
jo občino vladali domačini, v kateri so do
zdaj paševali Ptujčani, kateri so se malo bri-
gali za korist ubogega domačina ter so le bolj
vlekli na svoj mlin. Seveda so rekli, da bodo
rekurirali, pa tudi to pot jim bode rekurz iz-
podletel, ker se niso nobene nepravilnosti go-
dile od naše strani, ravno nasprotno pa pri
njihovi strani.

š Občni zbor »Slovenskega trgovskega
društva v Celju« vršil se je v nedeljo, dne
28. aprila t. l., v navzočnosti 34 članov. Pod-
predsednik g. R. Stermecki otvoril ob 4. uri
popoldne zborovanje, pozdravi navzoče, po-
sebnost zunanje zastopnike, kateri so došli iz
Ivanjkove, Maribora, Mozirja, Trbovelj, Št.
Pavla in Laškega trga, spominja se umrlih
tovarišev gg. Maks Zeleznika, Končana in
Pajka, pozove navzoče, da se v znak sožalja
dvignejo raz sedežev in odda besedo tajniku.
Tajnik Franc Leskovšek poda v kratkih besed-
dah sliko, kako važno je bilo osnovanje dru-
štva, kaj da hoče in kako bodo moralo dru-
štvo v bodoče delovati, da doseže svoj cilj.
Društvo šteje ob koncu leta 5 ustanovnih, 121
rednih in 10 podpornih članov, razven tega
šteje »Slovenski trgovski klub v Mariboru«.

kateri je pristopil društvu, 10 članov. »Slo-
venski trgovski klub v Mariboru« postane v
kratkem podružnica našega društva. Došlih
dopisov je bilo 230, kateri so se po možnosti
hitro rešili, razposlalo se je tudi mnogo
okrožnic. Tekoče društvene zadeve je odbor
reševal v 21 sejah. Med letom je izstopil ve-
lezaslužni predsednik g. Peter Kostič z ozi-
rom na svoje slabo zdravje, med tem časom
je vodil društvene posle podpredsednik
g. R. Stermecki. V svrhu pridobivanja članov
razposlal je odbor mnogo okrožnic za pri-
stop, uspeh je bil nepovolen. Odbor je nade-
lje sklenil pošiljati vsem rednim članom list
»Slovenski trgovski vestnik«, katerega izdaje
društvo »Merkur« v Ljubljani, brezplačno. Da
se organizacija društva izpopolni, ustanovil je
odbor 16 poverjeništev. Društvo je priredilo
za svoje redne člane dva učna tečaja, enega za
enostavno knjigovodstvo, drugega za slo-
vensko korespondenco, katere se pa vsled
slabega obiska od strani članov nista obne-
sala. Poučevalo se je vsak tečaj eno in pol ure
na teden. Predavatelja sta bila gg. Balzer,
prokurist iz Laškega trga, in Josip Smrtnik,
knjigovodja posojilnice v Celju, katerimo se
izreče za trud in požrtvovalnost najlepša za-
vala. Odbor je nadalje sklenil ustanoviti za-
klad za ustanovitev trgovske bolniške blagaj-
ne za Sp. Štajersko in v ta namen priredil
dne 2. svečana t. l. plesni venček, katerega
obisk kakor tudi gmotni uspeh je bil sijajen.
Društvo se je po deputaciji udeležilo pogreba
g. Maks Zeleznika, enako je bilo zastopano
pri občnem zboru trgovskega društva »Mer-
kur« v Ljubljani, na katerem so se razprav-
ljale zelo važne točke. Trgovskemu društvu
»Merkur« se izreče za njega vsestransko na-
klonjenost napram našemu društvu najsrčnejša
zahvala. — Iz blagajniškega poročila po-
nesnemo, da je imela društvena blagajna
1520 K 11 h dohodkov, 1371 K 6 h stroškov,
prebitek 149 K 5 h, v poštni hranilnici nalo-
ženo 493 K 45 h, tako da znaša društveno
imetje 642 K 50 h. Dohodki fonda za ustanov-
itev trgovske bolniške blagajne so znašali
1881 K 9 h, stroški 583 K 48 h, prebitek tega
fonda 1297 K 61 h. Razven tega je dovolila
iznoštajerska hranilnica temu fondu 200 K.
— Pri volitvi je bil izvoljen v vzklikom pred-
sednikom g. R. Stermecki, trgovec v Celju.
Volitev odbora vršila se je po glasovnicah.
Izvoljeni so bili naslednji odborniki in se je
odbor po končanem občnem zboru konstitu-
iral sledeče: Podpredsednika gg. Jos. Smrtnik,
Celje, in Lovro Petovar, Ivanjkovec, taj-
nik Jos. Jagodič, tajnikov namestnik Franc
Leskovšek, blagajnik Albin Anderwald, na-
mestnik Jos. Stibernik v Celju. Odborniki gg.
Milan Hočevar, Anton Kolenc, Rob. Riehl,
Franc Strupi, dr. Anton Božič v Celju, gg.
Anton Cvenkel, Št. Peter, Ivan Kramer, Tr-
bovlje, Franc Lipej, Brežice, Ant. Stergar,
Braslovce, J. Hvalenc, Zalec, J. Kocmut,
Ptui. Namestniki: gg. Detiček Maks, Morauc
Albert, Dom. Cizel iz Celja. Računski pre-
gledovalci: gg. Brek Josip, Ivan Peternel,
Celje, in Rud. Pevec iz Mozirja. — G. Mo-
rauc poroča o ustanovitvi trgovske bolniške
blagajne. Po daljši debati o tem predmetu, ka-
tere so se udeležili gg. Smrtnik, Petovar,
Walland in Detiček, se občni zbor v princi-
cipu izreče za ustanovitev trgovski bolniške
blagajne in se odboru poveri naloga, izdelati
pravila in jih predložiti izvanrednemu obč-
nemu zboru v odobrenje. G. Smrtnik govori o
težnjah trgovskega stanu in razširjanju trgo-
vinske ideje, navaja razna pota, kako bi se
dalo danes nahajajočim se nedostatkom odpo-
moči. G. Pevec omenja gesla »Svoji k svo-
jim« in pravi, da se mnogo trgovcev iz strahu
pred peščico odjemalcev druge narodnosti ne
upa tega gesla pripoznati. Kakor se morajo
držati odjemalci blaga tega gesla, tako naj bi
se trgovci obračali na one, o katerih vemo,
da so narodni veletržci. G. Petovar povdarja,
da je najboljšje pripravilo za trgovca dobro
blago in reelna postrežba. Dalje stavi odboru
nasvete za znižanje članarine zunanijm članom.
G. Jagodič apelira na zborovalce, da naj bi
pridno dopisovali listu »Slov. trgovski vest-
nik«, posebno kadar začne izhajati dvakrat
na mesec. — Vplačano ustanovnino v znesku
250 K se sklene naložiti kot glavnico. — Go-
spod Stermecki se v kratkih in lepih besedah
ogreva za misli, ki jih je govoril g. Pevec o
geslu »Svoji k svojim« in pravi, da moramo
gledati na to, da naš stan okrepmo v go-
spodarskem oziru, vzgojiti pa moramo tudi
domače značajne slovenske trgovske sotrudi-
nike. — Ker se ni nihče več oglašil k besedi
zaključil predsednik zborovanje in se zahvali
navzočim za prisostvovanje.

š Novice iz Ljutomer. Poročilo, da bi
v ljutomerskih občinskih volitvah v III. razre-
du zmagali Nemci, ni resnično. To neslano
šalo si je gotovo izmislilo kako vsega obža-
lovanja vredno »liberalce«. Kakor vselej,
smo tudi letos v III. razredu zmagali Slo-
venci. Izvoljeni so bili: Ljudevit Babnik,
Jan. Ev. Kociper, Alojzij Rajh, Anton Misja.
— »Narodni List« laže, da se je g. kaplan
Kociper vsilil! Dopisnik je gotovo videl, da so
se volivci v veliki večini odločili za gospoda
Kocipera, kakor tudi za vse ostale gg. odbor-
nike. Kdor poroča drugače, laže! — Dne 24.
aprila ob 8. uri večer je imel kandidat Rebek
volivni shod pri g. Sršenu. Kandidatura je
bila sprejeta. Čudno je le to, da so Celjani
postavili za kandidata ravno Rebeka, ki je pred
letom začel rušiti slogo! Sicer mu pa želimo,
da zmaga proti vsenemcu Markhlu.

š V Dravo je skočila 22-letna Lina Ple-
teršek, hči znanega trgovca s pohištvom v
Mariboru. Dekle so z velikim naporom pra-
vočasno rešili. Vzrok temu koraku je baje
š Sreča v nesreči. Posestnikova hči Ana
Plahuta iz Zidanega mosta, stara 17 let, je nad

strmino, imenovano »Loka«, nabirala drva.
Ker ni bila dovolj previdna, je izpodrsnila in
padla 40 do 50 m globoko. Vendar se jej ni
druzega zgodilo, kakor da si je zlomila roko
in odrgnila nekoliko kože. Peljala se je sama
v občno bolnišnico v Celju in tudi s kolo-
dvora šla peš v mesto.

Gospodarstvo.

g Večji živinski semnji meseca maja t. l.
na Kranjskem. Politični okraj Kamnik: Dom-
žale 4., Moravce 16., Mengeš 25. Politični
okraj Kočevje: Videm (Dobropolje) 1., Ko-
čevje 4., Sodražica 10., Koprivnik 12., Velike
Lašče 16., Koč. Reka 16., Malgorn 15. Politi-
čni okraj Krško: Krško 4., Rovišče 16., Vese-
la gora 16., Bušča vas 21., Topolovec 21.,
Škocjan 23., Vl. Cirknik 23., Tržišče 27., Sv.
Jerne 27., Kostanjevica 31. Politični okraj
Kranj: tedenski semnji 6., 13., 21. in 27. maja.
Politični okraj Ljubljana: Ljubljana, mesto,
dne 6. in 8. maja. Politični okraj Ljubljana
okolica: Vrhnika 6., Šmarje 7., Ig 23. Politi-
čni okraj Litija: Litija 4., Zagorje 13., Zatična
13., na Krki 16., Višnja gora 27., Vače 28.
Politični okraj Logatec: Spodnja Idrija 3.,
Lož 4., Gornji Logatec 10., Žerovnica 15.
Politični okraj Postojna: Postojna 13. Politi-
čni okraj Radovljica: Jesenice 4., Radovljica
21. Politični okraj Rudolfovo: Rudolfovo 6.,
Rudolfovo 13., 21. in 27. maja tedenski semnji
za prašiče. Žužemberk 10., Velika Loka 13.,
Toplice 16., Lukovce 16., Kandija 16., Hinje
23., Mirna peč 31. maja.

Razne stvari.

— Mati in hči izvršili samoumor. Pre-
tekli ponedeljek sta se v Budimpešti obesili
pisateljica Ema Hankonyi in njena mati.
Uprava ogrske državne železnice, kjer je bila
nastavljena, je namreč gospodično odpustila
in ker bi se morala 1. maja tudi izseliti iz svo-
jega stanovanja, je rajši s svojo materjo šla
v smrt, kot da bi trpeli pomanjkanje.

Štavska služkinje. V Arzignanu v Italiji so
vse služkinje zapustile svoje službe in se od-
ločno branijo, zopet začeti svoje delo. Nji-
hova organizacija je izborna in zastopnice za-
htevalo zvišanje plače, deseturni delavnik in
posebno plačo za čezurno delo.

Strajk v tiskarnah. Odbor pomožnih ti-
skarniških delavcev v Pragi je po sklepu
občnega zbora predložil lastnikom tiskarn
svoje zahteve, zahtevajoč, da se zviša plača
in zniža število delavnih ur. Tiskarji se z
delavci niso hoteli pogajati, ampak so se iz-
rekli, da naj se pogajajo z gremijem lastnikov
tiskarn. Na shodu preteklo nedeljo so delavci
sklenili, začeti takoj s štrajkom. Delo v ti-
skarnah vsled tega od ponedeljka deloma po-
čiva, vendar časopisi še redno izhajajo.

Iz Karlovičev varov poročajo, da so do-
končali 1. t. m. zadnje delo pri zgradbi mest-
nega studenca. Toplice so zato zdatno pove-
čane.

Ustrelili se je v Ustju knjigovodja Lander,
Vzrok ni znan.

Na kant je prišla berlinska tvrdka Rein-
hart. Dolgov ima 580.000 mark, premoženje
pa znaša 380.000 mark. Vsled poloma tvrdke
Reinhart je prišla na kant tudi tvrdka Salo-
mon Rosenfeld, ki ima 360.000 mark dolga,
premoženja pa 220.000 mark.

Pogorelo je 60 hiš s pritklinami v Szas-
zozent-Laszlo, popolnoma je zgorela tudi so-
sednja vas Perkasz. Ena oseba je zgorela.

Zidarski oder se je podrl pri zgradbi ne-
ke tvornice v Broosu. Ranjenih je veliko de-
lavcev, med njimi šest smrtnonevarno.

Nesreča v rudniku pri Lüttichu. Voda je
vdrila v rudnik Aqueses pri Lüttichu. Izmed
16 rudarjev so spravili na dan dozdaj šest
mrtevih rudarjev. Dvomijo, da rešijo ostale,
ker voda še vedno narašča.

Izvanredna tatila je Berta Lebecke. Listi
svarijo pred njo tostran in onstran Atlantske-
ga oceana. V svoji obrti je pokazala nena-
vadno spretnost. Ker je jako lepe postave, so
se moški seveda radi njenih lepih las, krasnih
modrih oči in sladkega smehljanja njenih ust-
nic radi ozirali nanjo, kar je ona prav rafinirano
izrabila v svoje namene. Sicer je stara
še 18 let, a na drage kamene in bisere se
izpозна mogoče boljše, kot marsikateri zla-
tar. Na njenih »popotovanjih« jej je postalo
mnogokrat »slabo«, padla pa je navadno v
roke kakemu gospodu, ki je imel v kravati
briljantno iglo ali pa v žepu dragoceno zlato
uro. Seveda so kratvate igle z demanti in
zlate ure bogvekam izgibile, kajti gospodična
je bila nenavadno izurjena v svojem poslu.
Mnogokrat je že imela opraviti s sodišči in
bila tudi obsojena, toda skoro vedno se ji je
posrečilo, da je ubežala, potem ko je zapletla
paznika v svoje mreže.

Najstarejši človek na svetu. Pred krat-
kim je zboroval v Oportu na Portugalskem
shod proti jetiki. Kot zglede trdnega zdravja
so nani pripeljali 118 let starega Franciška
José, ki je najstarejši človek na Portugalskem
in gotovo na celnem svetu sploh. Rojen leta
1788, se je 1810 boril proti Napoleonu in tudi
leta 1832. Navzlic visoke starosti še vedno
čvrsto dela in je zlasti izvrsten strelec. V ce-
lem svojem življenju ni nikoli užival alkohol-
ni pijač in tudi nikdar ni bil bolan.

Telefonska in brzojavna poročila.

SHOD NA VINICI.

Vinica, 3. maja. Dne 5. t. m. ob 8. uri
dopolodne sklče shod na Vinici dvorni svet-
Šuklje v prostorih Školnika.

TRZAŠKE VOLITVE.

Trst, 3. maja. Zillottov govor je bil
čisto prazen, samo nekaj italijanskih fraz.

Neki socialist in neki anarhist sta se oglašila
k besedi, a ju niso pustili govoriti. Po shodu
je na ulici nastal pretep med socialisti in libe-
ralci. Dva sta bila aretirana, a takoj izpuščena.

SMRTNA KOSA.

Dunaj, 3. maja. Višji dvornik nadvoj-
vode Karola Štefana, grof Egon Chorinsky, je
umrl, star 64 let.

Gorica, 3. maja. Restavraterja Fr. Va-
neka je na trgu zadela kap, da se je takoj mr-
tev zgrudil.

AERENTHAL SE SNIDE Z ITALIJANSKIM KRALJEM.

Dunaj, 3. maja. Avstrijski minister za
zunanje zadeve, baron Aerenthal bo obiskal
italijanskega kralja v Racconigi.

POTRES.

Malnice, 3. maja. Tu so čutili ob 11.
uri 3 min. včeraj zvečer močan potresni su-
nek. Predmeti po sobanah so popadali po
tleh.

TENORIST SI JE ODREZAL JEZIK.

Madrid, 3. maja. Tenorist Rossi, ki
je pri zadnjem potresu v San Franciscu iz-
gubil glas, si je v obupu odrezal jezik do grla.
V brezupnem položaju so ga prepeljali v bol-
nišnico.

LISTI O GOVORU BÜLOWA.

Pariz, 3. maja. »Figaro« piše, da je go-
vor nemškega kanclerja Bülowa glede na
mednarodni politični položaj razpršil vse na-
de, da se bosta Francoska in Nemčija zblížali.
»Journal« meni, da je govor kanclerja šla no-
ve nacionalne večine v Nemčiji, ki bo šla za
svojeja cesarja vsikdar v ogenj. »Temps«
piše, da kancler v prvi vrsti zaupa v armado;
»Journal de Debats« pa meni, da znači go-
vor Bülowa nadaljevanje nemške politike v
Maroku, ki ne odgovarja resnični gospodarski
moči Nemčije. Italijanski listi pišejo brez iz-
jeme ugodno o Bülowu, ki je pripoznal, da se
Italija drži lojalno svojih trozveznih dolžnosti.

BELGIJSKA KRIZA REŠENA.

Bruselj, 3. maja. Novo ministrstvo
se je sledeče sestavilo: Detroot, predsednik
in notranje zadeve, Liebaert, finance, Renbin,
pravosodstvo, Heleputte, železničarstvo, Hu-
bert, industrija, Dechamps, umetnost in yeda,
Hellebraut, vojni minister, D'Avignon, zuna-
nje zadeve, Delbeke, javna dela.

ČRNA GORA JE MIRNA.

Cetinje, 3. maja. »Tribuna« poroča,
da so vesti dunajsk. listov o vstaji proti črno-
gorski knežji rodbini popolnoma izmišljene.

Poslano.

Gosp. Mulleyju, županu v Dolenjem Lo-
gategu. — V »Slovenskem Narodu« od zadnje
sobote ste priobčili neki dopis, kjer se perete
radi onega pogovora, ki sva ga imela glede
prostora za volivni shod. Te stvari, kolikor
mi je znano, Vam še nihče ni bil očitil v
listih. Če se pa kar samodsebe opravičujete,
je to nekako znamenje, da se zavedate napa-
ke. Stvar pa je bila precej drugačna, kakor ste
jo opisali v »Narodu«. Jaz sem bil pri Vas v
občinski pisarni 6. aprila, soboto popoldne.
Prišel sem bil ravno od Kokolovca, kjer je
gostilničarica dejala, da prav rada dá prostore
in pripomnila, da g. župan najbrž ne bo
ugovarjal. Med nama se je razvil tale raz-
govor. Jaz: »Pri Kokolovcu namerava S. L.
S. napraviti shod. Saj ne boste imeli nič zo-
per?« Vi: »Ja, tega pa ne morem dovoliti.«
Jaz: »Zakaj ne, saj ste ga tudi demokrat.«
Vi: »Zato je treba seje gospodarskega odse-
ka.« Jaz: »Ali je bila tudi zadnjič, ko ste de-
mokratom dovolili?« Vi: »Tudi.« Jaz: »Ali
imate zapisnik?« — Pokazati ga niste mogli.

— Potem sem pa pristavil: »Kako ste mogli
gostilničarici ob demokratskem shodu, ko
Vas je vprašala, če sme, rekli: »Le, samo da
kaj stočite!« — Zdej ste se začeli umikati in
dejali ste: »Glejte, jaz sem sicer naprednjak,
a ljubim mir in ne maram, da bi se pripravil
po listih kot ob zadnjih volitvah.« Jaz nato:
»Prav, a vsak imej prepričanje in delaj zanj!«
Izrazil sem pa tudi začudenje, kako da bi bil
zakupnik Kokolovec dolžan vprašati, komu
sme vstop ali shod v najetih prostorih dovo-
liti. Vi ste dejali, da je tako v pogodbi. Rad
bi jo bil videl, a nista je mogla dobiti z g.
občinskim tajnikom. — Malo čudno je oboje,
zapisnik one seje in ona pogodba. Nobenega
ni bilo. Nikakor ne trdim, da niste govorili
resnice. Čuden je le Vas izgovor. — Če pa
drugega ne, vsaj o precejšnjem neredu v ob-
činski pisarni priča to prazno iskanje. — Pre-
den sem odšel, ste pa dejali: »Stopite h g.
Smoletu, načelniku gospodarskega odseka:
če on dovoli, pa lahko.« Opozoril sem, da ste
bili pravkar drugače trdili, da treba seje. Zo-
pet to navskriž! — Po temle boste lahko
napravili sodbo, da ni bil Vas prvi stavek:
»Za svoj osebo jaz dovolim.« upravičen.

Omenjate še, česar Vas nihče ni vprašal,
da Dolenjelogatečani nimajo spoštovanje do
mene. O tem bi morali Dolenjelogatečani gla-
sovati.

Pa žugate, da mi ne bodele dali prostov-
volne bire. Kaj otročje to! Kakor da bom
zdaj začel točiti solze. Nikoli vas nisem pro-
sil, ne opomnil. Torej ne bahajte se tako ne-
rodno!

Edin pameten stavek v tistem dopisu je
zadnji: da se v nadaljno polemiko ne boste
spuščali, želim, da bi ostali pri besedi, ker se
tudi meni zdi škoda vsake minute, ki bi jo
moral porabiti za odgovor.

S primernim spoštovanjem

Ignacij Zaplotnik, kaplan.

Logatec, 25. aprila 1907.

Prva domača slovenska pivovarna **G. Auerjevih dedičev**

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice števil. 12

Štev. telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborno

2469 159-33

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

Zgovorni zastopniki

zmožni gospodje, ki so sposobni za obisk pri zasebnikih, dobe trajen posel v **Vegovih ulicah 6**, pritličje, 1. vrata levo. Predstaviti se je vsak dan od 9. do 11. ure dopoldne. 991 4-3

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po niski ceni.

Borzna poročila.

'Kreditna banka' v Ljubljani.

Uradni kurzi dunajske borze 3. maja 1907

Založbeni papirji	Denar	Blago
4% majska renta	98 75	98 95
4% srebrna renta	99 95	100 15
4% avstrijska kronska renta	98 65	98 85
4% zlata renta	116 95	117 15
4% ogrska kronska	94 35	94 50
4% zlata	112 40	112 60
5% posojilo dežele Kranjske	95 10	100 80
4% posojila mesta Spiljet	113 30	113 40
4% Zader	98 90	100 85
4% bosn.-herc. žel. pos. 1902	99 65	100 65
4% Češka deš. banka k. o.	99 50	99 70
4% i. o.	98 75	99 25
4% sast. pisma gal. d. hip. b.	100 50	101 50
4% pešt. kom. k. o. s 10% pr	105 70	106 70
4% sast. pisma Innerst. hr.	100	101
4% ogr. cen. deš. hr.	99 75	100 75
4% hip. banka	100	100 80
4% obl. ogr. lokalnih žel. d. dr.	100	101
4% obl. Češke ind. banke	100 25	101 25
4% prior. Trst-Poreč lok.	99 90	
4% prior. dol. žel.	99 85	
5% juž. žel. kup.	3 2 85	304 85
4% avstr. pos. s. žel. p. o.	100	101

Sročke	1860/1	1864
gručke od 1. 1860/1	143 75	135 75
2. 1864	268	264
tzake	148 75	150 75
sem. kreditne I. emisije	270 50	280 50
II.	281	2 1
ogr. hip. banke	246 75	256
srbske & fra. 100	96 95	106 75
turške	9 70	191 95
Basilika sručke	21 60	23 60
Kreditne	437	447
Inomoške	82	90
Krakovske	90	96
Ljubljanske	58	65
Avstr. rud. krika	45 75	47 75
Ogr.	27 50	29 50
Rudolfove	63	73
Salcburške	181	182
Dunajske kom.	481	491

Delnice	1916	1917
južne železnice	34 75	135 75
Državne železnice	684 75	80 75
Avstr. ogrske bančne delnice	1765	1776
Avstr. kreditne banke	664 5	665 75
Ogrske	775 50	776 50
Zivnostenske	243	243 60
Premogokop v Mostu (Brüx)	732	735
Alpinske montan	59 25	59 25
Prške žel. ind. družbe	2595	2800
Rima-Murányi	558	554
Trbovjske premog. družbe	270	273
Avstr. orošne tovr. družbe	549	526
Češke sladkorne družbe	145	149 50

Valuta

C kr. cekin	9 11	19 16
50 franki	19 13	19 16
50 marke	23 48	23 56
Bevereigns	24 04	24 12
Marke	117 25	117 82
Češki bankovci	95 40	95 60
Rubliji	2 51	2 52 75
Dolarji	4 84	5

Išče se za avgust

solčno stanovanje

z 2 sobama, kuhinjo in pritliklinami. Najame se tudi v Vodmatu.

Ponudbe naj se pošljejo pod »stanovanje št. 5« na upravništvo tega lista. 1016 3-1

„Andropogon“

(Iznajditelj P. Herrmann, Zg. Poljskava.)

je najboljša, vsa pričakovanja prekašajoča sredstvo za rast las, katero ni nikako sleparstvo, ampak skozi leta z nenavadnimi uspehi izkušena in zaupano neškodljiva tekočina, ki zabrani izpadanje las in odstrani prahaje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrastle lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo naravno barvo. — Mnogoštevilna priznanja. Cena steklenice 3 krone. — Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele.

Preprodajalci popust!

Glavna zaloga in razpošiljatev v Ljubljani pri gosp. **VASO PETRIČIČ-u.**

V zalogi imajo tudi gg.: U. pl. Trnkoczy in Anton Kanc v Ljubljani, M. Rant in Ant. Adamič v Kranju in lekarna „pri angelju“ v Novem mestu. 873 52-45

Stanovanje

z 2 sobama in kuhinjo ter s staro dobro ludočo **krojaško obrtjo** sredi Kranjske gore se da radi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj v najem. — Naslov pove **Jera Klofutar v Kranjski gori št. 21.** 1013 2-1

Ugodno in ceno se proda lepa

enonadstropna hiša,

obstoječa iz 14 prostorov, vrtom, hlevom in vodnjakom, 8 let davka prosta, pri veliki cesti, v bližini Bleda. Na vplačilo K 6000, ostalo ostane lahko vknjženo. — Več se izve pri lastniku **Anton Por-u, Rečica 15, p. Bled.** 784 20-21

Posestvo

na prodaj!

Isto obstoji iz enonadstropne hiše, primerne hleva, ki se uporabi za skladišče, okrog hiše leži približno 1200 sežnjev sveta. Hiša (št. 41) s'oji tik ceste v lepi ravnini v Zgornji Šiški. 1008 3-1

Več se poizve pri lastniku **Ant. Pance-tu,** vulgo **Matevže, hiša št. 40 na Viču.**

Išče se pridna

gospodinja za župnišče.

Ponudbe pod naslovom »gospodinja« na upravništvo „Slovenca“. 1017 2-1

C. kr. **priv.** 240 12-2

občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

ustanovljena 1831. l.

Jamstveni zakladi znašajo nad 300 milijonov kron.

Poslovni izkaz zavarovalnega oddelka za življenje:

	meseca aprila 1907	od 1. jan. 1907
Vložilo se je ponudeb	1627	6894
za zavarovano vsoto	K 13,554.785-28	K 62,151.738-02
Izgotovljenih je bilo polic	1351	6010
za zavarovano vsoto	K 12,608.416-50	K 56,686.430-32
Naznanjene škode znašajo	K 708.220-37	K 2,985.899-12

Zaradi dogovora s tvornico za pisalne stroje »ADLERWERKE« v Frankobrodu na Meni je

15 pisalnih strojev „ADLER“

v učne svrhe na razpolago.

Zato se bo več tednov, počenši s 6. majem, popoldne in zvečer menjavaje za dame in gospode **brezplačno** poučevalo pisanje na stroj. Popoldne od 1 do 6. ure in zvečer od 8 do pol 10. ure.

Vprašanja na **Ivana Jaxa & sina v Ljubljani, Dunajska cesta št. 17.** 988 3-3

Kupujte narodni kolek!

Globoko potni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljeni soprog, oziroma o. c. brat str. c in svak, gospod

Franc Pader
ces. kralj. okrajni gozdar

danes, dne 2. maja, ob polu 8 uri zjura v 58 letu starosti nagloma umrl.

Pogreb dragega rajnega boče v soboto, dne 4. maja, ob 5. uri popoldne v Škofji Loki.

Dragega pokojnika priporočamo v blag spomin in moitev

Škofja Loka, 7. maja 1907

Ivana Pader r. Križaj, soproga.
Evgenija Pader, učiteljica, hči. 1021

Kupujte narodni kolek!

Nov poklic za dame.

Pri novem poklicu za dame dobe trajno in dobro službo takoj dame brez vsakega predznanja.

Sprejemajo se izključno le od 2. do 4. ure popoldne na **Starem trgu št. 4,** II. nadstropje, v pisarni. 991 4-

LOKAL

za prodajalno

z opravo vred, na lepem prostoru pri državni cesti in novem koločvoru se odda. — Več pove **Anton Čebulj,** Jesenice, Gorenjsko. 1019 3-1

V jugozapadni Istri, na prijaznem griču z razgledom na morje, v sredi lepih vinogradov, potrebuje bolelni župnik 936 8-6

subsidijarja

za prav lahko službo, katero zmore tudi duhovnik v poklju

Dohodki so prav dobri in stalni. Prijaznih priglasov prosil na upravništvo „Slovenca“, kjer povedo natučne pog je.

Gotova ženitev.

Udova, poreznica v lesem kraju, 44 let stara, z enim otrokom, želi v zakon stopiti z vdovcem ali samcem-uradnikom, ki je v poklju ali misli kmalu v pokoj stopiti, ali s kakim enakim posestnikom, kateri naj bi bil približno 50 ali več let star in veselje imel do gospodarstva in vinogradov.

Ponudbe do dne 1. junija na upravništvo „Slovenca“ pod števil. „100“. 1018 5-1

Podružnica v Spljetu.

Delniška glavnica: K 2.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

ponuja vsakovrstne srečke po dnevnem kurzu proti poljubnim mesečnim odplačilom, dovoljuje predjeme na srečke in druge vrednostne papirje.

Zamenjava valute in novce po dnevnem kurzu, diskontuje kulantno devize v laških lirah.

Vloge na knjižice in v tekočem računu obrestuje od dne vloge do dne vzdiga po **4 1/2%** Rentni davek plača banka sama.

Podružnica v Celovcu.

Rezervni fond: K 200.000.

Podružnice:

Praga z menjalnicami: Graben 25, Mala stran, Most ulica 17, Baden, Goška Lipa, Češka Kamnica, Moravski Zumburg, Ködlig, Novi Jičín, Pízen, Britava in Liberec.

Menjalnice na Dunaju:

I. Wollzeile 10, II. Taborstrasse 4, III. Ungargasse 77 (vogel Rennweg), III. Löwengasse 27, IV. Wiedner Hauptstrasse 12, V. Schönbrunnerstrasse 88 a, VII. Mariahilferstrasse 76, VIII. Lerchenfelderstrasse 132, IX. Alservstrasse 32, X. Favoritnerstrasse 59, XVIII. Währingerstrasse 82, XIX. Döblinger Hauptstr. 33, XIX. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 45 150-49

„MERCUR“

Dunaj, I. Wollzeile 10.

Ako. kapital K 15.000.000. Resor. zaklad K 7.000.000

Najkulantnejši

nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnih, srečk, deviz, valut in denarja.

Zamenjava in eskomptiranje izrebranih zastavnih in obligacij, srečk in kuponov

z meščanstvom! Liberalci so priredili protidemonstracijo, ki je socialistični spreved spravila v nerad. Začeli so se zmerjati in slednjič pretepati s palicami. Pred mestno hišo je nastal pravi pretep, tako da so v kavarni Municipio zaprli okna, boječ se, da šip ne pobijejo. Eno marmornato mizo so razbili. Ko se je spreved pomikal dalje, se je razcepil v več manjših skupin, ki so prirajale govore, pri katerih je prišlo do ostrega prerekanja med socialisti in liberalci, v katero so se vmešavali tudi mladi republikanci. Ranjen je socialistični demokrat Mario Spinčić, ki je dobil po glavi.

— **Iz Šmarjete.** Kakor vstaja narava iz zimskega spanja, tako vstajamo tudi mi. Začelo smo se gibati bolj živo. Izobraževalno društvo od Novega leta ne skrbi le za redna predavanja itd., temveč je v nedeljo, 28. aprila napravilo tudi veselico. Lepo se je vsem zdelo, da so moški, zlasti fantje dobili pogum in javno nastopili. Po kratkem bodrilnem govoru g. tajnika in ko je zbor res vse hvale vredno lepo zapel par pesmic, so namreč mladeniči igrali »Krcmar pri zvitem rogu« in »Kmet in fotograf«. Prvič so bili v tej reči, pa je vsakdo rekel in je tudi moral pripoznati, da so vsi dobro naredili; posebno je kmet ugajal obilnim gledalcem. Čast jim! Škoda, da bomo te moči izgubili; morale bodo v vojaško suktnjo. Upajmo, da nam bodo v teh mesecih še napravili kako tako lepo nedeljo popoldne; predvsem pa upamo, da nam bodo preskrbeli pred odhodom vrednih naslednikov! Bog živi naše izobraževalno društvo! Kdor ne verjame, da so ti fantje feist in dobri igralci, pa naj jih pride drugo nedeljo gledat, ko bodo menda to igro ponavljali.

— **Plesni venček prostovoljnega gasilnega društva na Dobračevi** se ne boče vršil, kakor je bilo naznanjeno v soboto, dne 4. maja ampak v nedeljo dne 12. maja ob 4. uri popoldne v prostorih gospoda Fr. Blažiča na Dobračevi.

— **Grozna nesreča na delu.** 20-letno dekle v plamenu. 20-letna Viktorija Kauše, stanujoča v ulici di Rena št. 10 v Trstu je delala v tovarni voščila za čevlje. Včeraj predpoldne je sedela pri svojem delu; pred seboj je pa imela velik vrč terpentina. Hkratu se je terpentin vnel in plamen je zapalil obleko nesrečnice, ki je bila hipoma vsa v ognju. Na njeno grozno, pretresujoče vpitje so prihiteli drugi delavci tovarne ter pogasili na njej gorečo obleko. Ni upanja, da bi okrevala.

— **Zadnjega aprila je zmrznil** na cesti iz Szepesa v Szambat neki kmet.

— **Na agitaciji** je banka »Slavija«. Slabo se godi Hribarju, slabo se godi tudi »Slaviji«. Z raznimi lažmi je delal pred nekaj dnevi neki agent zoper »Vzajemno zavarovalnico«. Ljudje se sicer smejejo takim lažem, a mi povemo, da vsi liberalci ne bodo zmogli »Vzajemne« s takimi sredstvi.

— **Umrli** je v Škofiji Loki c. kr. okrajni gozdar g. Franc Pader.

— **Sestanek slov. organistov** 29. aprila se je navzlic slabemu vremenu dobro obnesel, kajti navzočih je bilo čez sto organistov. Ker je bil g. Bervar, predsednik Podpornega društva organistov zadržan, je otvoril sešatek podpredsednik gosp. Rus ter pozdravil navzoče g. kolege in predstavil gospoda Škerbinca, knjigovodjo i. t. d. v Ljubljani, kateri zelo deluje za vse stanove, med njimi tudi za organiste, glede pokojnine. Omenjeni gospod je jedrnatu razložil, kako ravnati, da pridemo do zaželjenega cilja. Odgovarjal je tudi na vprašanja, ki si jih stavili nekateri organisti. Gosp. organisti so mu hvaležni za trud! G. Klančnik, tajnik Podpornega društva organistov poroča, da je Podporno društvo dva sestanka sklicalo, na kojih so se peticije odposlale, in ravnatoku naj bi se danes storilo. Omenja, da je društvo zadnji čas več organistom podporo dajalo, seveda le potrebnim. Veselje je zavladalo, ko je vstopil med organiste mnogozaslужni učitelj in ravnatelj gospod Foerster, nakar je tudi on v lepih besedah razložil in svetoval, da naj se organisti s č. gg. župniki dogovorijo, ki da naj bi nakazali najmanj 600 kron organistu; in kar je najbolj važnega, spišite prošnjo na prevzvišenega knezoškofa s podpisu organistov današnjega sestanka, ki naj jo deputacija sama izroči prevzvišenemu knezoškofu. Spominja se č. p. Angelika, njegovih zaslug, nakar vstanejo v znak žalosti vsi s svojih sedežev, in konča z besedami »Requiescat in pace«. V imenu organistov se zahvaljuje gospodu ravnatelju Rus, povdarjaioč, da smo organisti ponosni, ko zremo med seboj gospoda, ki tudi z nami misli in deluje na to, da pridemo do izboljšanja položaja svojega stanu. (Pritrjevanje. Bog ga živi!) Gospod ravnatelj priporoča: »Bodite zvesti in delujte vztrajno v svojem stanu, izobrazujte ljudi, zlasti v krajih kjer še ne vedo ceniti glasbene umetnosti.« Nato se poslovi. Gromoviti živio-klici so zadoneli po dvorani, ko je odhajal skrbni in zaslužni glasbeni učitelj! Nato govori I. Rus. Podporno društvo je veliko storilo za sprospeh organistov, a vendar kranjski organisti nekoliko bolj od daleč gledamo to društvo, in to zato, ker je Celje preveč odstranjeno in nima ravno velikega pomena za slovenskega organista; saj imamo vendar Ljubljano, ki je središče cele Slovenije, kjer se je storil prvi korak glede prenovljenja glasbene literature in tukaj smo dobili, kar smo danes. Jaz sem te misli, da bi se združili ne le s štajerskimi, marveč z vsemi slovenskimi organisti in ustanovili društvo z imenom »Zveza slovenskih organistov in glasbenikov s sedežem v Ljubljani«. Ali bi ne bilo to društvo, katero bi lahko vstrezalo vsem zahtevam! (Pritrjevanje.) Glavni odbor naj bi bil v ljubljanski škofiji, po drugih škofijah naj bi bili pa tudi

odbori kot nekaka podružnica v vsaki škofiji glavnega odbora, in tako bi bili vsi v eni zvezi. To bi bila gotovo dobra organizacija! Ali bi ne mogli, ko bi nas bilo na stotine združenih, tudi vzdržati svojega lista! To bi bila lepa celota. In še nekaj se pogreša. Kako lahko bi mi dostokrat napravili koncerte, na kojih bi se dalo kaj umetnega izvajati brez velikega trudi. Delajmo! Vsi stanovi so že pred nami, v lepi zvezi, tudi mi delujmo skupno in delajmo na to, da bode naš stan gmetno osiguran in tudi res stan prave glasbene umetnosti. (Odobranje!) Nato se prošnja na Prevzvišenega spiše in podpiše. V deputacijo se izvolijo: Rus, Cvenk, Bole. Da pa bode res prava organizacija med slov. organisti, se izvoli osnovalni odbor, kateri bode imel skrb, da bode vse potrebno ukrenil, in v ta namen sklical izvanredni občni zbor vseh slovenskih organistov. Izvoljeni so bili: predsednik I. Rus; podpredsednik D. Cvenk; Vurnik, Bole, Lukman, Ziherl, Savinšek, Papler, Hafner, Grden, odborniki; kot zaupniki pa Slavjo Grm, organist v Kastanovi v Istri, Leopold Bernold s Koroškega in I. Klančnik iz Štajerskega. — Na sestanek je prišlo več brzojavk od organistov kolegov. Med lepimi in krasnimi pesmicami, kakor tudi navdušenimi govori je podpredsednik zaključil sestanek v nadi, da je danes zopet en korak naprej storjen v izboljšanje položaja slovenskih organistov.

— **Umrli** je dr. Gustav Hirsch, bivši državni poslanec šlezjskega veleposestva.

— **Nova zima.** Pri sv. Katarini nad Medvodami je padlo v soboto 17 cm, v nedeljo 50 cm in ponedeljek 5 cm snega, vsega skupaj toraj 72 cm. Padavina sploh pa je znašala v teh treh dneh 130 mm.

— **Umrli** je dne 28. aprila v Svibnem pri Radečah gdč. Ana Lenard, sestra č. g. Leopolda Lenard.

— **Zastrupil se je** v Trstu 18-letni Edward Schmidt.

— **V Ameriko** se je včeraj odpeljalo z Južnega kolodvora 40 Slovencev in 60 Hrvatov.

— **Slovenske novice iz Amerike.** V Clevelandu je ponesrečil 35letni Boič, padši s stopnic neke kare, da je obležal nezavesten. — Ker je I. Mehle, stara 25 let, bila prevelika prijateljica žganja, se jej je omračil um. Zdravniki so sklenili, da jo oddajo v blaznico. — V Clevelandu je umrla Marija Pucelj iz Velikih Lašč. — Slovenec J. Lamuth v Elyju (Minn.) je bil imenovan policijskim načelnikom. — V Calumetu bodo ondotni Slovenci postavili novo cerkev. — V Reverju je umrl Ivan Hribar, doma od sv. Križa pri Litiji.

— **Casnikarstvo.** »Slovenska Misao«, katero v Trstu izdaja g. Jakič, prične izhajati dvakrat na teden, v novem letu pa bo baje izhajala vsak dan.

— **Velika nevarnost proti brivcem** vsled iznajdbe Madiara Sclaya in Angleža Witheringtona. Izumela sta namreč nov način, kako se močje lahko obrijejo brez britve. Z nekim nanovo iznajdenim praškom se namreč namaže obraz in se pusti peni, nastala iz njega, nekaj časa na licih. Potem jo je treba odstraniti in ž njo izginejo brke, kot bi jih pobril. Poizkusi, ki so jih delali na šestih osebah, so se izvrstno obnesli.

— **Novice iz Drage.** Iz Drage se nam piše: Rudečeliso vročinsko bolezen so imeli skoro vsi šolski in drugi otroci na Travi. Bolezen jih je nekaj pobrala. Šola je bila zaprta, dokler ni bolezen ponehala. Od tam se je podala v Drago, Podpresko, na Lazec, v Novi in Stari kot. Tudi v teh vaseh je vse mlado položila na bolniške postelje — celo do 18 let stare. Nekaj jih je umrlo. Bolezen traja še. — V šoli v Dragi že kake štiri tedne sem ni rednega pouka; od približno 60 otrok jih pride v šolo včasih eden, včasih trije, in se jim veli domov; včasih šest, zadnji čas največ do dvanajst otrok. Včasih pa tudi nobenega. Ni šole niso zaprli. — kar je prav čudno. Ali nima to morda kake zveze z volitvami na Travi? ... Ali pa kakega ozira na Auerspergov shod, ki bo 4. maja na Travi? — V šolah v Novem in Starem kotu pa so s poukom za nekaj časa prekinili. — Tudi tu je padlo precej snega. Zelenja še ni nobenega.

— **Nova vrsta dežnikov.** Nekemu višjemu uradniku mestnega stavbinskega urada na Dunaju je bil v presojo predložen nov model dežnika. Tega dežnika ni treba nositi v rokah, ampak se priveže na hrbet, kar je posebno pripravno za slikarje, inženirje in geometre, ki imajo opravilo zunaj, pa jih pri tem ovira neugodno vreme.

— **Občni zbor srbske samostalne stranke**, ki bi se bil imel vršiti 8. maja v Slunju, je odgođen na nedoločen čas.

Znanstvo in umetnost.

* »Dom in Svet« ima v ravnokar izišli 5. letošnji številki naslednjo vsebino: Pod svobodnim solncem. Pevst davnih dedov. Spisal Fr. S. Finžgar. Druga knjiga. (Dalje.) — Balada. Zložil Griša. — Muzikant Ciril Novak. Spisal Fr. Bregar. — Pesmi. Zložil Griša. — Pod lipo. Zložil Griša. — List iz zlate knjige. Priobčil dr. Alfonz Levičnik. — Zgodbe o kovačih. Po vaški kroniki spisal I. E. Rubin. — Henry Wandsworth Longfellow. K stoletnici ameriškega pesnika. Sestavil I. M. — Pomlad. Zložil Griša. — Ah, oskrnil sem . . . Zložil Griša. — Pod oljko in lavrom. Zapiski iz solčne Italije. Spisal dr. E. Lampe. (Dalje.) Književnost. — Metelkova antologija. Poroča dr. E. Lampe. (Konec.) — To in ono. — Šah. Priraja A. Uršič. — Slike: Ruski kmetje poslušajo carjev manifest, ki odpravljata roboto. G. G. Mjasojedov. — Pra-

ga: Velika dvorana na Hradčanih. — Škof Baraga kratko pred smrtjo. — Grb škofa Barage. — Prižnica škofa Baraga v Marijini cerkvi v Sault Ste. Marie. — Palača škofa Baraga, zidana 1860. — Cerkev in rezidenca škofa Baraga v Sault Ste. Marie leta 1853. — Škof Ignacij Mrak koncem svojega življenja. Ivan Vertin kot novoposvečeni škof. — Francisek Pirc. — O. Oton Skolla, O. F. M. — Ivan Cebul. — Župnik Anton Hodnik, utopljen dne 4. julija leta 1901. — Grob Andreja Andoška v Eagle Harbor; rojen v Ribnici dne 27. septembra 1827, umrl 23. januarja 1882. — Škof Ivan Stariha. — Praga: Pogled s Hradčanov na mesto. — Ocean. Vatikanski muzej. — Rumunska svatba. — O. Angelik Hribar. — Andrej Rovšek. — Dr. Edward Gregr, nekdanji mladočeški voditelj. — »Dom in Svet« izhaja prvega dne vsakega meseca. — Urednika: dr. Mihael Opeka za leposlovje, dr. Evgen Lampe za znanstvo in ilustracije. — Založnik in lastnik: Marijanišče. — Tiska »Katol. Tiskarna« v Ljubljani. — Naročnina: 9 K, za dijake 7 K, za Ameriko 2:5 dolarja, za Italijo 12 lir, za Nemčijo 10 M. — Sprejema lastništvo in upravnitvo v Marijanišču.

* **Župnim uradom** priporočamo knjigo »Praktisches Geschäftsbuch für den Kurat-Klerus Österreichs von P. Wolfgang Dannerbauer«. To delo, ki je najboljši pripomoček za župnijsko uradovanje, izhaja sedaj v tretjem popravljenem natisu v sešitkih po 72 h; celotno delo bo obsegalo okoli 32 snopičev. Naroča se v »Katoliški bukvarni« v Ljubljani.

* **Slovenska opera v Varaždinu** je vrlo uspela. List »Naše Pravice« je donasal redno jako laskava poročila in želi slovenskim umetnikom, naj drugo leto zopet pridejo v Varaždin.

* **Za dekliske Marijine družbe.** Izšlo je 31 nagovorov za dekliske družbe. Naslov knjigi »Hči Brezmadežne«. Cena 2 ali 3 K, kakor je vez. Spisal in založil župnik Fr. Bleiweis.

Izpred sodišča.

Nasledki neumestne šale. V Leskovčevi gostilni v Lazah se je v nedeljo, dne 2. decembra 1906 nahajalo več gostov. Nekdo je v šali delavcu Jerneju Matičiču izpodnesel stol, da je padel. Matičič se je pobral, vzel nož iz žepa, ga odprl in stopil v vežo, da bi, kakor sam pravi, kaznoval storilca. Tam je naletel na gručo moških, in ne da bi pogledal, je li pravi med njimi, vseskal je Jakoba Govekarja z nožem v desno roko in potem, ko je dobil od delavca Antona Kavčnika udarec po hrbtu, je zbežal. Kavčnik in delavec Lovrenc Mivšek sta stekla za njim. Prišli so do neke, kakih 200 korakov od te gostilne oddaljene dolinice; tam je hotel Matičič skočiti čez neki plot, a se je ujel na žici. Preganjala sta ga njela, eden od njih ga je udaril po glavi, tako da se je zgrudil na tla, in kakor Kavčnik sam priznava, udaril ga je kake trikrat po roki. Prvi je zapustil Matičiča Kavčnik, med tem ko ga je Mivšek obdelaval s kolom in ga osuval z obuto nogo. Ko sta se vrnila Mivšek in Matičič pred Leskovčevo gostilno, ga je Mivšek še nadalje s kolom prepeval ter ga sunil v brado, da je Matičič padel. Pri tepežu je dobil na glavi in na životu Matičič več lahkih poškodb in prelom levega komolca. Sodišče je vse tri obsodilo, in sicer okvarjenca Matičiča na sedem, Kavčnika in Mivšeka pa vsacega na pol leta ječe.

Zaradi konkurza se je morala pred sodiščem zagovarjati mesarica Ivana Šumi iz Kranja. Njen mož Janez je bil zaradi zapravljenosti postavljen pod skrbstvo, nakar je prevzela njegovo obrt obtožnica ter jo na lastno roko izvrševala. Dne 26. oktobra umrl ji je mož, zapustivši osem otrok. Poizvedbe so dognale, da znašajo dolgovi Ivane Šumi, izvirajoči iz nakupovanja živine, 6150 K 38 h. Imetja obdolženka nima, kajti polovica zapustnikovega zemljišča, ki je prepisano na njo, je obremenjena v korist Šumijevih otrok, tedaj vsi upniki propadejo. Ivana Šumi sama priznava, da jo je le lahkomišljenost do tega privedla, ker ni pazila niti na to, kam da je prišel iztrženi denar in kako bo dolgove poravnala, ki jih je kar križem delala. Za kazen je dobila pet dni strogega zapora.

Ljubljanske novice.

Ljubljanske volivne.

V Ljubljani celi lučke ni, a naš »Program« še zdaj ne spi; s komolcem si glavó podpira, možgane muči in študira, kako bi še ujel kak glas, naj bil bi že tenor al bas; — samo sopran je brez veljave, ker voliti ne smejo »frave«. — Od dne do dne ga bolj skrbi, če dilca mu izpodleti, zato pa dan za dnevom grunta, prot' Kregarju volivce šunta, da bi kredit mu izpodbil, sam pa, seve, izvoljen bil. Volivci pa so svoje glave, možgane v njih imajo zdrave, da še predobro vsi vedó, kdo res prijatelj njih je, kdo bo delal samo v njih korist — («Program» gotovo ne bo tist'). Zato, kdor ni na glavo pal, bo Kregarju svoj glas oddal.

— **Ij Do kdaj se bo volilo v Ljubljani.** Kakor čujemo, se bo volilo v Ljubljani dne 14. maja ob 8. ure jutraj do 2. ure popoldne in ne kakor je magistrat nameraval, ob 8. do 12. ure opoldne.

Ij Hribarjevi agitatorji. Iz več okrajev se nam poroča, da po štacunah ne puste naših ljudi pri miru, namreč da jih kar napadajo za Hribarja. Naj trgovci blagohotno pomislijo, da je to grdo, in da bo to samo njim v škodo. Za zdaj zamolčujemo imena, ker je namen z našo zmago ozdraviti neznosne razmere, ne pa jih poslabšati, in ker vemo, da bi prihodnost marsikoga, ki sedaj še stoji v nasprotnem taboru, izpremenila. Zato pa pričakujemo od trgovcev pameti in lojalnosti. Naj agitirajo, kolikor hočejo, a v prodajalnicah naj puste ljudi pri miru. — Par oseb pa moramo imenoma navesti, ker označujejo višino, ki stoji na nji agitacija za Hribarja. Mestni odbornik Bergant se trudi pri delavcih, ki hodijo k njemu jest, za Hribarja. Naj to pusti! Delavci morajo pri njem plačati, kar pojedjo in ne marajo, da bi jim kdo grenil vampe s Hribarjem. Od njih naprošeni svetujemo Bergantu, naj se nikar po nepotrebnem ne muja. Delavce Hribarja ne bo nihče volil; to je pribito. Trnovski Puch in Buda iz Most sta tudi v agitaciji za Hribarja. Potem mora seveda biti zmaga!

Ij Gospodarstvo pri ljubljanskem magistratu. »Mladi« morajo svoje »stare« dobro poznati. »Nova Doba« piše o gospodarstvu na mestnem magistratu: »Marsikdo se je za časa zadnje volivne borbe v ljubljanski občinski svet vprašal, zakaj se liberalci tako strahovito boje, da ne bi prišel v občinski svet kak tak, ki ni »naš«. Drugje se je vprašal kdo, kaj je to naprednost, kaj je bela Ljubljana, kaj je svobodomiselnost — tem ljudem? Samo ena beseda je bila malo preveč očita: trdnjava. Magistrat ljubljanski je bil res trdnjava in zavetišče njih varovancem prvega do tretjega pokolenja. Pri magistratu je dobila vse boljše službe in plače liberalna familija. Te bogate sinekure je treba braniti — to je bila Ljubljana, to je naprednost! Mnogo tisoč na leto je izdanih samo v sinekuristične namene, po drugi strani pa dobe ostali uradniki in uslužbenci plačo, da se Bogu usmili. Ne zahtevamo ravno toliko ponosa ali sramu od tistih, ki sprejemajo te sinekure, dote ali kakor se jih naj že imenuje, da bi se zahvalili za to, kar njim ne pristoi; pač pa zahtevamo od oseb, ki stoje na čelu magistratni upravi toliko rahločutnosti, da bi se ne stavljali v pžo boriteljev napredka, kadar se bližajo kake — volitve. Taka drznost mora izzvati odpor.«

Ij Hribar v Trnovem. Dne 5. maja, v nedeljo je napovedan v gostilni A. Steinerja volivni shod, ki se na njem predstavi Ivan Hribar. Lepo je za tega moža, da se bo enkrat tudi v Trnovo potrudil, morda se bo sam prepričal, kako je nemogoče zavednemu Trnovcu in Krakovcu oddati svoj glas ljubljanskemu županu. Vabijo se na imena. Med vabljenici je le majhno število liberalcev, drugi so naši ali pa socialni demokratje. Stvar se je namreč vršila tako-le: Pred par dnevi so imeli plačani agitatorčki sestanek pri Steinerju, kjer so prebrali imenik in začrtavali pod gesli naš, črn, rdeč. Krog 400 so začrtali liberalcev. Kdor pozna Trnovo in Krakovo, se mora pri tem prijeti za glavo. Ko smo pa prečitali imena Hribarjevega agitacijskega odbora, potem nam je bilo naenkrat vse jasno. V tem odboru je namreč cela vrsta socialnih demokratov. To so, kakor je znano, zelo žejni ljudje. Kaj bi se torej branili zastonj pijače, če jim ni treba za to drugega, nego parkrat zaklicati: Živio Hribar. Staviti gremo, da bodo na dan volitve sami volili Kristana. Tem junakom je bilo seveda vseeno, kako se zaznamuje imenik. Pili so in v enomer kričali: ta bo naš, ta bo naš. Predsednik odboru je Anton Trstenjak, ki je moral zavoljo kruha ravno pod županovim pritiskom izpremeniti svojčas svoje prepričanje. Morda se ne motimo, če izrečemo misel, da je v izbiri odbora tudi nekaj maščevanja. Trstenjaku zveni še vedno v ušesih Hribarjev »kuš« in sedaj je prilika to vrniti.

Ij Magistratovci na agitačnih potih. Velike morajo biti skrbni magistratovcev. Na vseh koncih in krajih jih zalivajo z vinom — ene in iste osebe vedno vidiš v istih skrbih na raznih »shodkih«. To Ljubljancanom napravlja veliko zabavo. V takih skrbih so že davno želeli videti naše magistratovce! Taki velezabavni prizori so se včeraj zvečer videli v gostilni pri Lozarju. Dr. Triller je tja prihitel »na shod«. Tako mogočna oseba je morala pričeti po ljubljanskih oštarijah ropotati proti Kregarju. Slava Kregarju, ki je dr. Trillerja tako daleč zvabil! Kaj bo še-le, ako Kregar postane poslanec! To bodo še-le taki ljudje, kot Triller postali ponižni. Kakor se torej vidi, je Kregar res najboljšo sredstvo, da se magistratovce ponižnosti nauči. Na »shodu« pri Lozarju je bilo kakih 35 oseb, med njimi 8 liberalcev. Triller je menda opazil, da ga ljudje vlečejo, zato je govoril samo pet minut. Bolj obširen je bil znani zgodovinar o svojem življenju France Šturm, ki čuti silno potrebo magistratovcem vedno lizati pete. Cel »shod« je bil v 25 minutah končan. Zaključil ga je obč. svetnik in izkuhar Bergant, ki je delil »žegne« s Kregarjevimi »monštrancami« in je pripeljal iz svojega izkuha na shod par zidarjev. Bergantu se je videlo, da mu je morda kak knedelj iz njegovega izkuha zašel v glavo, namesto v želodec, ker je po shodu pravil, da bo »Hribar s svojimi slovanskimi jeziki vse klerikalce pomoril«. Bergant je po naročilu Trillerjevem dal za par litrov, nakar si je še bujneje predstavil Hribarja za škorpjona. Ob teh naravoslovnih premišljanjih je Bergant prišel na mačka, katerega bodo 14. maja imeli vsi magistratovci!

Ij Na barju so jeli voziti šuto. Barjani, ki so leta in leta brezuspešno prosili, naj se jim popravijo ceste, imajo torej od Hribarjeve

kandidature dobiček. Učitelj Črnogoj je pa za to postavljen, da po Črni vasi in Slovci dokazuje, da vse to prihaja od Hribarja, od katerega bo tudi prišla v podobi krompirja baje zadrževana podpora. V šolo vabi ljudi in jim to pripoveduje; zraven pa pristavlja, da bodo barjani vse dobili, če bodo volili Hribarja, sicer seveda nič. Črnogoj in Hribar naj ne mislita, da barjani nimajo razsodnosti in da ne vedo, koliko so vredne liberalne obljube in agitacijska šuta.

Ij Pritisek na užitniške paznike! Magistratovci poizkušajo s terorizmom svojo srečo, a tudi s tem se bodo opekli. Sedaj so skovali neko izjavo za užitniške paznike, v kateri naj bi kadili Hribarju ter tako izjavljali kako silno so zadovoljni s svojim položajem. To izjavo nosijo magistratovci okoli paznikov in jim ne dajo niti prilike, da bi jo prebrali. »Podpiši!« se zarohni na paznika in tako se kak paznik podpiše, ne da bi vedel, kake neresnice so v izjavi. Za župana Hribarja tako fabricirane izjave pač niso posebno častne! Kdor tako izjavo vidi, bo sedaj vedel za nje vrednost. Namesto, da bi položaj užitniških paznikov zboljšali, jih silijo podpisavati se na papir! Ljudem, ki delujejo s takimi teroristiškimi sredstvi, mora 14. maja odklenkati!

Ij »Grof Sardelca« vzor značaja. Včeraj sta sklicala po dnevni službi zvečer skladiščna mojstra državne železnice Mlakar in Polonšek svoje podrejene delavce in jih peljala v Štefanovo klet, kjer je Polonšek otvoril in vodil shod. Govoril je tajnik liberalnega agitacijskega odbora v Vodmatu Mlakar (»Grof Sardelca«) in zabavljaj čez S. L. S. in dr. Šusteršiča. O Kregarju je rekel, da ga zato ne voli, ker je Kregar klerikalec, dasiravno je njegov sošolec, ampak kandidira proti Hribarju samo zato, da bo ložje prodajal monštrance. Ko je Mlakar dal sam Hribarjevo kandidato na glasovanje, so delavci, boječ se predstojnikov, dvignili roke. Ali rekli so si med seboj: »Držimo fige.« Tedaj pa se eden oglasi: »Saj smo vsi razven treh iz Šiške.« Tedaj pa se oglasi Mlakar, liberalni tajnik: »Pa volite Petriča, s tem sem pa jaz dober prijatelj.« Tako ta liberalni tajnik ni vedel, da je liberalni kandidat za ljubljansko okolico Žirovnik, ali pa je mož mislil, da bo to ostalo tajnost in svet ne bo izvedel, kako prepričan liberalci in značajnejši je, da je v petih minutah obnem za liberalce in socialne demokrate. Opozarjamo pa »grofa Sardelca« in Polonška, da je to tudi vplivanje na volitve, ako se svoje podrejene, ki niso njegovega mišljenja, tira na shod in zahteva, da glasujejo za Hribarja. Gospodu županu Hribarju pa častitamo na takih značajih.

Ij Volivni shod se je vršil včeraj zvečer pri g. Anžiču v Hradeckega vasi. Dve prostorni sobi sta bili nabasano polni volivcev. Kandidat Kregar razvil je program S. L. S. ter ga primerjal s programom njega Svetlosti — Hribarja. G. Anžič je nato poročal kandidaturu g. Kregarja in pozival navzoče naj pridno agitirajo.

Ij Na napačni poti. Prejeli smo naslednje pismo: Gospod urednik! Vi ste na napačni poti, ker ste proti kandidaturi župana Hribarja. Jaz vam povem, da bode ta rešil ne samo našo lepo belo Ljubljano, temveč vso Avstrijo. Pravijo, da je Avstrija zadolžena; ni čudno, ker so bili poslanci doslej samo ljudje, ki so v državni zbornici rabili celo jato služabnikov, lakajev in kadar so kaj razbili pri obstrukciji, prišli so razni obrtniki popravljati polomljene fotelje in razne. Nesreča pri tem je bila, da ni bila notranja oprava v državni zbornici — zavarovana, in tako seveda je morala država sama popravilo plačati. To je zadolžilo državo. Odslej mora biti drugače. Njega Svetlost dični naš Hribar bode takoj zavaroval vso notranjo opravo drž. zbornice pri »Slaviji«. Zavaroval bode tudi poslopje drž. zbornice, razne ministrske palače in seveda bode skušal pregovoriti dr. Luegerja, da tudi ta pusti zavarovati njemu, »Svetlemu cekinu«, dunajski rotovž« in sploh vsa dunajska javna poslopja. Tako bode Hribar podprl svojo skromno ekstenzijo, da mu ne bo treba nositi na Dunaj skorje po žepih in da bo na Dunaju še kaj po strani zaslužil, da bo mogel »shajati«. Tako bo pomagano državi, da v prihodnje, ako izbruhne mogoča obstrukcija v drž. zboru ne bo treba plačati stroškov državi, marveč jih bode izplačala Niega Visokost iz zavarovalnice; pomagano bo tudi Svetlemu cekinu, kateri se bo lahko oblekel v srebro. Tako sodim po svoji skromni pameti in mislim, da je prav. — Ta pravi Lorenc Pameuški.

Ij Skrb za domačo obrt kaže g. Hribar tudi s svojim mestnim vrtnarjem. Mestni vrtnar, ki je plačan od davkoplačevalcev, odvzema obrtnikom dela, in jih sam izvršuje. Ali je tako postopanje vestno? Ali je mestni vrtnar zato nastavljen, da odjeda kruh domačim vrtnarjem? Take razmere se morajo odpraviti!

Ij Živnozdravnik Skale tudi pridno agitira za Hribarja. Mesarje in mesarske pomočnike na klavnici obdeluje g. Skale, da se bodemo tudi zanj zanimali in priobčili zanimivosti — kako agitira in kako — dela.

Ij Pri Marčanu so magistratovci tudi poizkušali postati »ljudski«. Pa kako »ljudski«. Ko so magistratne kapacitete, na čelu jim dr. Oražen prišla na shod, se jim ni zdelo vredno pri vstopu volivcev niti pozdraviti. Može, ki hočejo časih na vsak način biti liberalni so videli, kaj imajo tudi v bodoče pričakovati od take osebnosti, ki pozna volivce le ob volitvah, a še takrat ne more sleči svoje brezmejne domišljivosti. Magistratovci vedno visoko drže svoje nosove — 14. maja je pa prilika, da se te magistratne nosove potegne — da enkrat magistratna stranka tudi v Ljub-

ljani dobi — dolg nos. Dokler se to ne zgotovi, bodo magistratovci gospodarili kakor bo njim prav, ne pa kakor žele obrtniki in drugi volivci!

Ij Med ljubljanskimi liberalnimi agitatorji se posebno odlikujeta mesar Jožef Kozak in pa uradnik ljubljanske »Mestne hranilnice« Trstenjak. Radovedni smo, kakoli dobi Trstenjak čas, da agitira po gostilnah med uradniki urami »Mestne hranilnice«? Na Jožefa Kozaka in pa na uradnika »Mestne hranilnice« opozarjamo svoje somišljenike.

Ij Liberalni račun. Pa stikajo liberalci glave skupaj in modrujejo, kako bo v Ljubljani. Silno brihtnih se iznebe ob teh prilikah. Tako vemo za sledeči zanimivi pogovor: »Hribar ne more pasti.« — »Zakaj ne?« — »Ker je nas večina.« — Ali pa ta-le račun, ki smo ga tudi čuli: »Hribar dobi 3200 glasov; to je pribito. Okrajev je namreč osem in na vsakega povprek računajmo le 400 naših pristašev, pa je 3200.« — Tako gre vsa stvar veselo naprej in mnogo vina se popije na tako imenitno bodočnost. Kako je že tista povest z ženico, ki je nesla jajca na prodaj v mesto in si že izslikala, kako bo prikupčevala hišo, hlev in kravico s teličkom v nji. Vesela te sreče je kar poskočila, češ, tako bo teliček skakal, pri tem je vrgla jerbas z glave in v razbitih jajcih gledala razdrte sanje.

Ij »Slovenec« na laž postavljen. Dolgo smo se ustavljali, pa žal, nam nič ni pomagalo, sedaj moramo vse priznati. Čemu nam te blamaže treba? Ali ni povedal Njegova Inteligenca g. dr. Kokalj, da so prišli stoloravnatelj ljubljanskega občinskega omizja gospoda Ivana Hribarja prosit z vseh vetrov sveta, naj sprejme kandidaturu? Prišli so, kakor pastirji v jaslicah, ali k olimpijskim igram: »... vom Theseus-Stadt, vom Aulistrand, von Phokis, vom Spartanerland, von Asiens entlegner Küste, von allen Ländern kamen sie...« In mi nismo verjeli? Vsi so prihajali!... In z vsemi je govoril gospod župan in program v njihovem jeziku. Z nekim Staroslovencem celo staroslovenski. Samo s Poljakom je govoril bolj po kranjsko. Sprejem se je vršil na magistratu, in Zancek je vsakega poprašal po legitimaciji. Ni ga bilo nevredneža med njimi; vsak se je namreč legitimiral kot — agent banke »Slavije«. Vsi so se g. Programu poklonili, zažgali mu mirisa in kadila in razložili svoje darove po mizah. Vsled silnega dima seveda niso mogli govoriti, nekateri so tudi kašljali. Gospod župan pa so tam najraje, kjer se kadil, in so računali »srečiti vse te gospode s primernim ljubeznivim ogovorom. Ker naši bralci, žal, niso kos vsem slovanskim jezikom, prosili smo našega kandidata Ivana Kregarja, da nam je pomagal pri razlagi županovega nagovora. V slovenski transkripciji se ta govor glasi:

(Slovensko.) Dragi brati! Povsem nepravilnega me je zadel vaš nenapovedani prihod in prav nič nisem vedel do zdaj-le, kaj nameravate pri tem lepem sprevodu. Ko pa sem čul iz vaših ust vaša moška zahtevanja, sem zadobil prepričanje, da se moram žrtvovati za narod. Jednak med jednaki mi smatram za izraz posebnih simpatij, ako ste, vedoč, da ste se izvršno premislili, odločili se, ravno zame. (K Hrvat.) Posebno me veseli, roždena bračo Hrvat, da si uprav ti dakako mislio name, jer me još više ni bilo pet puta godina u vašem bielelem Zagrebu. (K Srbu.) I ti Srbine tužni! I tebi ću više ustreći, da ti uzmožen zaboraviti tužno polje Kosovsko i pomoći do stare slave, koju u nas sve dakako premošo uvažamo. (K Čehu.) Plnim srcem vrborni pan i bratr Čech vykazivám ti můj poklon. Na zdár! (H Poljaku.) Ob tebsči pán Poljace pa obžalušćem, da šćę nie diewaniem popoškoje poljski. A rožumijeli see bondemo, ker in jez imamom tudi při nasci svićlo žlahćo! (K Rusinu.) Servus, brati Malovrh — pardon Malorusi! (K Rusu.) Vo dneveh neščastia zdorov menjá vjalikij narod ruskij. Eviva! (Po kratkem premisleku k Staroslovencu.) Jedina od dešter devinčih porodišen mouški spol — (in nadaljeva je v slovensčini Brižinskih spomenikov) od kari jest jak dolgon (in potem v Trubarščini:) sato pa rezhem: Anu le potrajbu je: Skarbi sase! (V novoslovensčini.) Gospoda moja! Ta mandat je moje življenje. Življenje je lepo, mandat je lep; naj bo, jaz ga vsprejem, to se pravi, če bom izvoljen. V to pomozi Bog in sreča junaška! — Odposlanci: Živela banka »Slavija«!

Ij H koncertoma »Glasbene Matic«: Verdijev »Requiem«. Iz razlage »Requiem«, ki ga je izdala »Glasbena Matica«, nadaljujemo nekaj važnejših točk. Skladba sestoji iz 7 delov, katerih drugi del ima 10 pododdelkov, sedmi pa 5 pododdelkov. Najdaljši in najširše zgrajen je drugi del »Dies irae« (Dan jeze), ki daje celemu »Requiemu« svoj značaj. V vsej svetovni literaturi te vrste mu zastoni izčemo para, tako izviren ne genijalen je v svoji koncepciji in pretresljiv v izvedbi groze in strahu pred poslednjo sodbo. Grozna slika se razvija pred nami, slika sodnega dne, ko se bo zemlja v prah drobila in bo človek vstajal k ostri poslednji sodbi. Vse gre križem v orkestru in zboru, vsa sredstva so uporabljena, da nam slikajo zmešnjavo, strah in skesanost. To so odtrgani akordi v celem orkestru, tam skrajno hitri teki navzgor in z viška nizdol kakor strele na nebu in njim sledeči grom, zopet se v trepetu vale široke plasti kakor skladi oblakov; tu so dolgi ječaji zboru na visokem g med tem, ko drugi glasovi z visokega ječanja kromatično navzdol postopajo v globine skesanosti, tam so zopet pretrgane, polglasno govorne besede, tako da glasba prehaša iz največje razburjenosti obupa v skesano trepetanje, kjer se čujejo le

še plašni utripi srca. V ječanje zboru pa se že mešajo tudi trompete in pozavne, naznajoč, da se bliža sodnik. Pričenja se skoraj scenično zgrajena zadnja sodba. Štiri trompete v orkestru, katerim iz daljave odgovarjajo štiri druge trompete, značijo angelje, ki trobijo na vse štiri strani sveta, naznajoč, da se sodba pričinja. S skrajno močjo izvedeni orkestralni stavek pločevinastih trobil (rogov, trompet in pozavn) uvaja v fortissimo bučeči zbor »Tuba mirum«.

Nadaljevanje razlage: Ko se je napovedal sodni dan s trombami in zbor zapel mogočno svoj »Tuba mirum«, je hkrati, kot bi se nebo odprlo in se prikazal božji sodnik. Mahoma je prenehel orkester in zbor, le neko tresenje teles je še ostalo. Vse pričakuje s trepetom, kaj bo. To tišino v trepetu značijo pretrgane besede basovega solista pri besedah »mors stupebit« z odmori čakanja in pretrgani motivi v orkestru, ki se v strahu pred Bogom vijo v globocine. Zdaj sledi altov solo na besede »liber scriptus«. Ta solo spominja s svojo resno, strogo in veličastveno karakteristiko na sliko ali kip upodobljene pravčnosti, ki kaže s prstom na veljavni zakonik, češ: po tem zakoniku se morate ravnati, po njem bode te sojeni. Značilen aje stroga energija v melodiji, v spremljevanju pa značilen izraz strahu pred knjigo, v kateri so vsa dobra in slaba dela zapisana in po kateri bodo prišli pri poslednji sodbi vsi grehi na dan. Tožno-iskren je sredni stavek sola, a trompete vzdržujejo nasproti petju strogi glas sodnika. Mogočno je stopnjevanje v orkestru in solo-glasu, ko se drugi prednaša »liber scriptus«. Recitativno prednašana konečna melodija zaključuje solo, dočim zbor scenerijo nadaljuje, ponavlja je besedi »dies irae«, dokler se ne vspne z vso silovitostjo do dela prvotnega »Dies irae«, v katerem zopet pretresljivo slika vso propast pred poslednjo sodbo. Sledi tercet z malim zborom. Alt, tenor in sopran izražajo v obliki milo prosečega misli preplašenega vernika, ki boječe poprašuje, kdo mu bo na sodnji dan pomagal. Značilno je proti koncu, da soliste celo orkester zapusti, kar znači, kako osamljen bo človek na sodni dan. Šesti pododdelek »Dies irae« je zbor in kvartet »Rex tremendae«. Mogočna prošnja je to vesoljnega, pred božjim prestolom zbranega ljudstva: Kralj, pred čigar veličanstvom se vse trese in ki zastoni rešuje one, ki so vredni rešitve, reši, reši me, saj si vir milosti! Zelo značilen je pričetek teh besed: Basi (ljudstvo) mogočno zavpijejo v višini na besedi »rex«, slikajoč božje veličanstvo, a takoj padejo trepetajoč v nižino in v pianissimo, kakor bi ljudstvo pred božjim veličanstvom popadalo na tla, nato pa se dvignilo na kolena in s povzdignjenimi rokami trepetaje prosilo milosti. Besede »Salva me« (reši me) se v čudovito krasnem stopnjevanju vedno in vedno ponavljajo najprej od posameznih solistov, nato pa se jim pridruži zbor v mogočnem polnozvočju, kakor bi vesoljni, pred božjim prestolom zbrani svet čedalje gorečnejše prosil božje milosti. Vse velike mase v zboru in orkestru v srce segajoče kličejo: Reši, reši nas!

Ij Visok gost. V stolnici je opravil danes zjutraj sv. mašo premil. gospod Ivan Stariha, škof iz Amerike, ki se je te dni povrnil v slovensko domovino za nekaj časa. Njegovo sliko prinaša zadnja številka »Dom in Sveta«.

Ij Tri jubileje hkrati obhajal bode prihodnjo nedeljo, dne 5. maja, tukajšnji užitniški paznik Andrej Vodišek, namreč šestdesetletnico rojstva, srebrno poroko in pa petindvajsetletnico nepretreganega službovanja pri užitniškem zakupu. Od 60letnice ima sivo glavo, od srebrne poroke osem otrok, od 25-setih službenih let bode pa imel za pokojnino to, ako je kedaj v službi zaspal. Znamenito je tudi to, da je v teh slavljencevih 25 letih v Ljubljani vse po troje, namreč tretji knezoškof, tretji deželni predsednik, tretji deželni glavar, tretji župan in tretji ravnatelj pri užitniškem zakupu. Slavljence je bil tudi trikrat v smrtni nevarnosti v službi. Bog poživi slavljence še dolgo vrsto let!

Ij Izžrebani porotniki. Dne 2. maja so bili pri c. kr. deželnem sodišču izžrebani porotniki za porotne obravnave, ki se prično dne 3. junija 1907. Glavni porotniki: Arko Matko, trgovec v Ljubljani; Bürger Leopold, trgovec v Ljubljani; Bugenigg Janez, sodar in posestnik v Ljubljani; Camernik Ignacij, kamnosek in posestnik v Ljubljani; Didič Franc, sedlar, gostilničar in posestnik v Idriji; Ditrich Anton, trgovec in posestnik v Postojni; Garzarolli Emil pl. Thurnlack, restavrater in posestnik v Senožečah; Globočnik Jernej, izvošček in potnik v Ljubljani; Gorše Anton, kantiner in posestnik v Ljubljani; Grad Fran, posestnik v Zgornjem Kašlju pri Ljubljani; Grlic Jakob, posestnik na Vačah pri Litiji; Grobelnik Janez, trgovec v Ljubljani; Klemenčič Jožef, trgovec v Kamniku, Sutna; Klinar Jožef, gostilničar in posestnik na Jesenicah; Knaflič Fran, usnar v Smartnem pri Litiji; Košir Alojzij, posestnik v Ljubljani; Krejčič Anton, krznar in posestnik v Ljubljani; Kunstelj Jožef, lesni trgovec in posestnik na Vrhnikih; Mulley Karol, c. kr. sodni svetnik v pok. in posestnik na Vrhnikih; Oblak Primož, gostilničar v Smedniku; Oražem Peter, posestnik v Notranjih Goricah; Osolin Anton, posestnik v St. Vidu pri Brdu; Pikel Gregor, trgovec in posestnik v Postojni; Pintbach Jožef, posestnik v Ratečah pri Kranjski gori; Pohlin Janez, kovač v Kamniku, Graben; Premrov Karol, gostilničar v Vel. Ubelskem pri Senožečah; Repe Karol, posestnik na Mlinem pri Radovljici; Rovšek Martin, fotograf in posestnik v Ljubljani; Samassa Makso, tovarnar in posestnik v Ljubljani; Sapla Janez, hotelir v Strujah pri Vipavi; Šifer Fran, posestnik v Srednjih Bitinjah pri Kranju; Stare

Feliks, grajščak v Kolovcu pri Brdu; Stritof Janez, trgovec in posestnik v Starem trgu pri Ložu; Sturm Valentin, veleposestnik v Poljicah pri Radovljici; Šubelj Janez, trgovec v Kamniku, Sutna; Wizjan Fran, sedlar v Ljubljani. — Nadomestni porotniki: Bolte Gašper, izdelovalec in prodajalec sodovice; Caspar Fran, trgovec s pohištvom; Cerne Fran, izvošček in posestnik; Črnivec Fran, klavec, gostilničar in posestnik; Komar Janez, posestnik; Olup Jožef, prodajalec obleke; Ranth Viktor, trgovec; Salokar Karol, trgovec in posestnik; Smerke Anton, pek; vsi v Ljubljani.

Ij Občni zbor društva »Pripravniki dom«. Včeraj, 28. t. m., je imelo društvo »Pripravniki dom« svoj običajni letni zbor v konferenčni sobi tukajšnje c. kr. učiteljskega pod predsedstvom preč g. kanonika A. Kalana. Iz poročila tajnikovega povzamemo, da je društveno premoženje narastlo na 56.100 kron; v podporo ubožnim dijakom se je izdalo 400 kron. Pristavil pa je gospod tajnik še zagotovilo, da bode računski zaključek nastopnega društvenega leta mogel izkazati obilnejši prirastek, nego v preteklem letu, ker se je preč g. častni kanonik dr. Matija Leben v svoji oporoki spomnil tudi našega društva, ki mu — vsled ravnokar dovršene obravnave — po odbitih stroških pripade volilo 7432 kron. Stanje je sicer ugodno in zadovoljivo, vendar je želeli še veliko večjega zanimanja za to prepotrebno društvo v dvojnem smislu: da bi se število članov pomnožilo in bi redno vplačevali malo članarino dveh kron, in da bi mladimljubi še obilnejše podpirali »Vrtec« in njega prilogo »Angelček«. Posvetovalo se je tudi o tem, kakoj naj bi se že zdaj po društvu podpirali prihodnji dijaki. Končno se je predsednik v toplih besedah spominjal dveh vrlih mož, ki sta bila izredno zavzeta za društvo in sta letos sklenila svoje blagotvorno življenje: preč gospoda dekana Zamejca, ki je društvo obilno podpiral z darovi in mu bil več časa predsednik, in g. častnega kanonika Lebna, ki je, dasi že 91-letni starček, še tako bistro zasledoval potrebe časa ter naklonil društvu tako obilno podporo. Bog jima obilno vračaj v nebeški slavi!

Ij Amerika ga je zmotila. Ivan Rozman, učil se je urarstva pri Jožefu Eberlu v Ljubljani. S svojim očetom se ni dobro razumel, pač pa s svojim v Trstu živečim sorodnikom Aleksandrom Rozmanom. Ta mu je vedno prigovarjal, naj gre z njim in njegovo rodbino v Ameriko, in to je vplivalo na obdolenca v toliko, da postal tat. On sam priznava, da je svojemu mojstru izmaknil tri srebrne ure in še nekaj drugih reči. Za kazen je dobil šest tednov ječe.

Ij Ogoljufal se je. Predčerašnjim je prišel hlapec Jožef Mirt rodum iz Trsta, v gostilno g. Mačka na Francovem nabrežju, kjer se je najedel, je vzel seboj tudi zavitek obleke, katero je bil na stran položil pekovski pomočnik Franc Kostanjev. Tatvino so še pravočasno opazili in jo naznanili policiji. Mirt je šel nato v šolski drevored, kjer je bil zasačen ravno, ko si je obuval ukradene čevlje. Oddali so ga sodišču.

Ij Hud prisiljenec. Včeraj se je pri demolanju hiše na Poljanskem nasipu uprl paznik neki prisiljenec in ker ga paznik ni mogel sam ukrotiti, sta mu prišla na pomoč še dva policijska stražnika. Prisiljenec se je oborožil z lopato in je grozil z njo vsakemu, ki bi se ga dotaknil. Slednjič se je prisiljenec le udal in ko so ga uklenili, ga je paznik odpeljal v luknjo.

Ij 300 kron vredno zlato uro z verižico je pogrešil dne 27. m. m. popoldne v bližini Postojnske jame neki gospod. Na uri je vrezano ime »Hansi«, na verižici so pa trije medaljoni z rubini in briljanti.

Ij Umrlj so: Meta Lampret, usmiljenka, stara 60 let; Blaž Kovač, sprevednikov sin, star 6 mesecev, Marije Terezije cesta št. 11; v bolnici: Lovro Cirman, hlapec, star 51 let; jetika; Apolonija Križaj, paznikova žena, stara 64 let; kap; Ana Kink, delavka, stara 23 let, jetika.

Ij Stavbe. Od potresa sem spada letošnja stavbna doba med slabšeje, toda — »mrtva sezona« to ni! Med tem, ko se je marca meseca dovažal na stavbišča material in so podjetniki naročali zidarje in težake, imelo se je pričeti v aprilu s pripravami za stavbe: s kopanjem tal in postavljanjem odrov. Do zdaj je vsega skup novoprojektovanih stavb 12. Pričeli so do zdaj graditi te-le: V Ilirskih ulicah je temeljno zidovje za Iv. Podbojevo hišo dodelano; v podaljšanih Škofjih ulicah je del zidovja nove Kokačeve hiše že do pritličja dograjeno. V Slovkovih ulicah je dograjeno temeljno zidovje Robert Stenovičeve, ob Miklošičevi cesti pa zidovje O. Bambergove hiše. Temelj se koplje za vilo notarija Hudovernika na voglu Levstikovih ulic in Erjavčeve ceste. Poleg Lončarjeve vile na Delkotovem svetu ob »Poti stare pravde« si zgradi vilo Franc Hirschman. Poštni kontrolor J. Flere si zgradi ob Dobranski cesti enonadstropni hiši. »Kato. tiskovno društvo« dobilo je dovoljenje za adaptiranje pritličnih prostorov hiše št. 6. Pred škofijo za prodajalnice prostore, J. Jelenič zvidne svojo hišo ob Stari poti za eno nadstropje. Ob Dolenjski cesti nameravana vila Iv. Varoge se še ni pričela graditi. Pričeli so z ometavanjem sledečih dograjenih stavb: Črničeve in Jegličeve hiše v Ilirskih ulicah; Lampičeve in Šeškove hiše v Škofjih ulicah, hiš M. Kubelka ob Poljanski cesti in Iv. Kregarja ob Elizabetni cesti; poslopja II. drž. gimnazije ob Poljanski cesti ter P. Turkove hiše v Strelških ulicah, dalje dr. Valenčakove in Al. Lillegove vile ob Bleiweisovi cesti, obeh hiš »Kmetске posojilnice« ob Du-